Izdevējs: Ministru kabinets
Veids: noteikumi
Numurs: 333
Pieņemts: 30.06.2015.
Stājas spēkā: 01.07.2015.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 125, 30.06.2015.
OP numurs: 2015/125.8

Attēlotā redakcija: 01.01.2026. - ...

Grozījumi:

Ministru kabineta 11.04.2017. noteikumi Nr.201 / LV, 76, 13.04.2017. / Stājas spēkā 01.05.2017.
Ministru kabineta 24.04.2018. noteikumi Nr.233 / LV, 84, 26.04.2018. / Stājas spēkā 27.04.2018.
Ministru kabineta 11.09.2018. noteikumi Nr.567 / LV, 182, 13.09.2018. / Stājas spēkā 15.09.2018.
Ministru kabineta 22.10.2019. noteikumi Nr.484 / LV, 216, 24.10.2019. / Stājas spēkā 01.11.2019.
Ministru kabineta 07.01.2021. noteikumi Nr.6 / LV, 8, 13.01.2021. / Stājas spēkā 14.01.2021.
Ministru kabineta 19.10.2021. noteikumi Nr.692 / LV, 204, 21.10.2021. / Stājas spēkā 01.11.2021.
Ministru kabineta 26.09.2023. noteikumi Nr.545 / LV, 189, 29.09.2023. / Stājas spēkā 01.03.2024.
Ministru kabineta 19.03.2024. noteikumi Nr.174 / LV, 58, 21.03.2024. / Stājas spēkā 22.03.2024.
Ministru kabineta 09.12.2025. noteikumi Nr.724 / LV, 239, 11.12.2025. / Stājas spēkā 01.01.2026.

Ministru kabineta noteikumi Nr.333

Rīgā 2015.gada 30.jūnijā (prot. Nr.30 53.§)

Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 201-15 "Būvju ugunsdrošība"

Izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma 5.panta pirmās daļas 3.punktu

1. Noteikumi apstiprina Latvijas būvnormatīvu LBN 201-15 "Būvju ugunsdrošība" (turpmāk – Latvijas būvnormatīvs LBN 201-15).

2. Ekonomikas ministrija sadarbībā ar attiecīgo standartu tehnisko komiteju iesaka nacionālajai standartizācijas institūcijai saistībā ar šiem noteikumiem izstrādājamo, adaptējamo un piemērojamo standartu sarakstu.

3. Nacionālā standartizācijas institūcija publicē tīmekļvietnē www.lvs.lv to Latvijas nacionālo standartu sarakstu, kurus piemēro Latvijas būvnormatīva LBN 201-15 izpildei.

4. Būvprojekti, kuri noteiktā kārtībā izstrādāti vai iesniegti saskaņošanai būvvaldē līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai atbilstoši attiecīgajā laikposmā piemēroto normatīvo aktu prasībām, nav jāpārstrādā atbilstoši Latvijas būvnormatīvā LBN 201-15 noteiktajām prasībām.

5. Latvijas būvnormatīvā LBN 201-15 noteiktās prasības ieslodzījuma vietās, īslaicīgās aizturēšanas vietās, sociālo pakalpojumu iestādēs, ārstniecības iestādēs un citās būvēs, kurās kompetentas iestādes ir ierobežojušas personu pārvietošanās brīvību, piemēro tiktāl, cik tās nav pretrunā ar šo iestāžu darbību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām, kas saistītas ar brīvības atņemšanu un ierobežotām personas tiesībām brīvi pārvietoties.

6. Būvizstrādājumu ugunsreakcijas klases nosaka saskaņā ar Latvijas būvnormatīva LBN 201-15 pielikuma 4.

tabulu.

7. Būvprojektiem, kuri noteiktā kārtībā saskaņoti (akceptēti) vai iesniegti saskaņošanai būvvaldē līdz 2017. gada 30. aprīlim, piemēro šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā līdz 2017. gada 30. aprīlim. Būvprojektiem, kuri tiek izstrādāti, pamatojoties uz plānošanas un arhitektūras uzdevumiem, kas izsniegti līdz 2014. gada 30. septembrim, vai būvatļaujām, kas izdotas no 2014. gada 1. oktobra līdz 2017. gada 30. aprīlim, var piemērot šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā līdz 2017. gada 30. aprīlim.

(MK 11.04.2017. noteikumu Nr. 201 redakcijā)

8. Būvprojektiem, kuri noteiktā kārtībā saskaņoti (akceptēti) vai iesniegti saskaņošanai institūcijā, kas pilda būvvaldes funkcijas, no 2017. gada 1. maija līdz 2018. gada 15. septembrim, piemēro šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā no 2017. gada 1. maija līdz 2018. gada 15. septembrim. Būvprojektiem, kuri tiek izstrādāti, pamatojoties uz plānošanas un arhitektūras uzdevumiem, kas izsniegti līdz 2014. gada 30. septembrim, vai būvatļaujām, kas izdotas no 2014. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 15. septembrim, var piemērot šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā līdz 2018. gada 15. septembrim.

(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

9. Būvprojektiem, kuri noteiktā kārtībā saskaņoti (akceptēti) vai iesniegti saskaņošanai institūcijā, kas pilda būvvaldes funkcijas, no 2018. gada 16. septembra līdz 2019. gada 1. novembrim, piemēro šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā no 2018. gada 16. septembra līdz 2019. gada 1. novembrim. Būvprojektiem, kuri tiek izstrādāti, pamatojoties uz plānošanas un arhitektūras uzdevumiem, kas izsniegti līdz 2014. gada 30. septembrim, vai būvatļaujām, kas izdotas no 2014. gada 1. oktobra līdz 2019. gada 1. novembrim, var piemērot šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019. gada 1. novembrim.

(MK 22.10.2019. noteikumu Nr. 484 redakcijā)

10. Būvniecības ieceres dokumentācijai, kura noteiktā kārtībā saskaņota (akceptēta) vai iesniegta saskaņošanai institūcijā, kas pilda būvvaldes funkcijas, no 2019. gada 1. novembra līdz 2021. gada 31. oktobrim, piemēro šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā no 2019. gada 1. novembra līdz 2021. gada 31. oktobrim. Būvprojektiem, kuriem būvatļaujas izdotas līdz 2021. gada 31. oktobrim, piemēro šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā līdz 2021. gada 31. oktobrim.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

11. Būvprojektiem (tai skaitā būvniecības ieceres dokumentācijai):

11.1. kuri noteiktā kārtībā saskaņoti (akceptēti) vai iesniegti saskaņošanai institūcijā, kas pilda būvvaldes funkcijas, no 2021. gada 1. novembra līdz 2024. gada 29. februārim, piemēro šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā no 2021. gada 1. novembra līdz 2024. gada 29. februārim;

11.2. kuri noteiktā kārtībā saskaņoti (akceptēti) vai iesniegti saskaņošanai institūcijā, kas pilda būvvaldes funkcijas, no 2024. gada 1. marta līdz 2025. gada 28. februārim, piemēro šos noteikumus redakcijā, kas bija spēkā no 2024. gada 1. marta līdz 2025. gada 28. februārim.

(MK 19.03.2024. noteikumu Nr. 174 redakcijā)

12. Grozījumi būvnormatīva 100. punktā attiecībā uz kabeļu ugunsreakcijas klasēm un būvnormatīva $100.^{1}$ un $100.^{2}$ punkts ir piemērojams ar 2025. gada 1. martu.

(MK 19.03.2024. noteikumu Nr. 174 redakcijā)

Ministru prezidente Laimdota Straujuma

Ekonomikas ministra vietā –
veselības ministrs Guntis Belēvičs

Ekonomikas ministrijas iesniegtajā redakcijā

Apstiprināts ar
Ministru kabineta
2015.gada 30.jūnija
noteikumiem Nr.333

Latvijas būvnormatīvs LBN 201-15 "Būvju ugunsdrošība"

1. Vispārīgie jautājumi

1. Būvnormatīvs nosaka minimālās ugunsdrošības prasības. Būvnormatīva prasības attiecas uz šā būvnormatīva 5.punktā minētajām būvēm. Šo būvju projektēšanā piemēro standartus, kuru sarakstu tīmekļa vietnē www.lvs.lv ir publicējusi nacionālā standartizācijas institūcija.

(Grozīts ar MK 26.09.2023. noteikumiem Nr. 545)

2. Būvnormatīvā ir lietoti šādi termini:

2.1. aizsargāts evakuācijas ceļš – cilvēku evakuācijai paredzēta ugunsdroši atdalīta telpa, kurā nav mainīgās ugunsslodzes un kuras pastāvīgā ugunsslodze ir mazāka par 25 MJ/m^2;

2.2. atklāta būve – atklāta būve vai atklātā būves daļa – būve vai tās daļa, kurā katra stāva ārējās norobežojošās konstrukcijās (ārsienās, savietotajā jumtā, jumtā) ir atvērtas ailas, kuru brīvā platība nav mazāka par 30 % no atklātās būves vai atklātās būves daļas norobežojošo sienu kopējās platības un nav mazāka par 10 % no atklātās būves vai atklātās būves daļas grīdas platības un kuras izvietotas tā, lai gaiss varētu cirkulēt, nodrošinot dūmu izvades iespēju;

2.3. atklātas kāpnes – būves iekšējas kāpnes, kas no būves būvapjoma nav atdalītas ar ugunsdrošām norobežojošām konstrukcijām;

2.4. atverama aila – atverams logs, durvis, vārti vai lūka būves ārējā norobežojošajā konstrukcijā, kas ir sasniedzama ar ugunsdzēsības un glābšanas dienesta tehniskajiem līdzekļiem un ko var izmantot glābšanas darbos;

2.5. automātiskais ugunsdzēsības ūdens aizsegs, automātiskā ūdens ugunsdzēsības atdzesēšanas sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas, konstatējot ugunsgrēka izcelšanos vai saņemot vadības signālu no citas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas, kura konstatējusi ugunsgrēka izcelšanos, automātiski nodrošina ugunsgrēka izplatīšanās ierobežošanu vai būvkonstrukciju ugunsaizsardzību;

2.6. automātiskā ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas automātiski atklāj ugunsgrēka izcelšanos un signālu par ugunsgrēku vai sistēmas bojājumiem pārraida uz kontroles un signalizācijas pulti, ugunsgrēka gadījumā iedarbina aizsargājamā būvē trauksmes signālu izziņošanas ierīces, kā arī izstrādā signālus citu inženiertehnisko sistēmu vadībai;

2.7. automātiskā balss ugunsgrēka izziņošanas sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas, saņemot vadības signālu no citas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas, kura konstatējusi ugunsgrēka izcelšanos, aizsargājamā būvē automātiski pārraida balss paziņojumu par ugunsgrēka izcelšanos un rīcību ugunsgrēka gadījumā;

2.8. automātiskā dūmu un karstuma izvades sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas ugunsgrēka gadījumā, saņemot vadības signālu no citas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas, kura konstatējusi ugunsgrēka izcelšanos, nodrošina dūmu un karstuma izvadi no aizsargājamās telpas ārpus būves, radot aizsargājamās telpās dabīgo vai mehānisko dūmu vilkmi;

2.9. automātiskā gaisa virsspiediena sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas ugunsgrēka gadījumā, saņemot vadības signālu no citas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas, kura konstatējusi ugunsgrēka izcelšanos, nodrošina aizsargājamās telpas aizsardzību no piedūmošanas, radot tajā gaisa

spiedienu, kas ir lielāks par gaisa spiedienu blakus telpās;

2.10. automātiskā ugunsdzēsības sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas, konstatējot ugunsgrēka izcelšanos vai saņemot vadības signālu no citas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas, kura konstatējusi ugunsgrēka izcelšanos, automātiski veic ugunsgrēka dzēšanu vai ugunsgrēka lokalizāciju, kā arī izstrādā signālus citu inženiertehnisko sistēmu vadībai;

2.11. autonomais ugunsgrēka detektors – lokālais ugunsgrēka detektors (ierīce), kas reaģē uz ugunsgrēka faktoriem (dūmu koncentrāciju, augstu temperatūru, liesmu) un ar skaņas signālu un vizuālo signalizāciju paziņo par ugunsgrēku cilvēkiem, kas atrodas telpā, kurā tas ierīkots. Autonomā ugunsgrēka detektora korpusā konstruktīvi apvienoti autonomais elektrobarošanas avots un ugunsgrēka atklāšanas, gaismas indikācijas, skaņas izziņošanas komponenti;

2.12. ārējās evakuācijas kāpnes – ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām atdalītas kāpnes ārpus būves vai atklātā vidē;

2.13. būves augstākā stāva grīdas līmenis – līmeņu starpība starp brauktuves vai līdzvērtīgas virsmas līmeni, uz kuras var uzbraukt un nostāties ugunsdzēsības un glābšanas tehniskie līdzekļi, un būves augstākā stāva grīdas līmeni, kurā pastāvīgi uzturas būves lietotāji;

2.14. būves ugunsnoturības pakāpe – būves ugunsnoturības rādītājs, kas atkarīgs no būves lietošanas veida, būves augstākā stāva grīdas līmeņa atzīmes, noteiktās ugunsdrošības nodalījuma platības, telpu ugunsslodzes, būvkonstrukciju ugunsizturības un iebūvēto būvizstrādājumu ugunsreakcijas;

2.15. dūmaizsargāta kāpņu telpa – ugunsaizsargāta kāpņu telpa, kurā nepieļauj piedūmošanās iespēju;

2.16. dūmu izvades ailas – veramas durvis, vārti, atverami logi, atveramās žalūzijas un lūkas, atklātas ailas ārējās norobežojošajās konstrukcijās, caur kurām ugunsgrēka gadījumā iespējams izvadīt dūmus;

2.17. evakuācija – organizēta cilvēku pārvietošanās uz drošu vietu ārpus būves zemes virsmas līmenī vai ugunsdrošības nodalījumu ugunsgrēka vai citu briesmu gadījumā;

2.18. evakuācijas ceļa garums – attālums no būves daļas vai ugunsdrošības nodalījuma vistālākās vietas pa visīsāko iespējamo evakuācijas ceļu līdz tuvākajai evakuācijas izejai. Evakuācijas ceļa garums netiek normēts aizsargātā evakuācijas ceļā, ārējās evakuācijas kāpnēs, ugunsaizsargātā kāpņu telpā un dūmaizsargātā kāpņu telpā, kā arī ugunsdrošības priekštelpā;

2.19. evakuācijas ceļš – drošs un viegli atrodams kustības ceļš, kas sākas jebkurā būves punktā, kurā pastāvīgi var uzturēties būves lietotāji, un ved uz evakuācijas izeju;

2.20. evakuācijas izeja – izeja no būves vai ugunsdrošības nodalījuma daļām, pa kuru var nokļūt ārpus būves zemes virsmas līmenī;

2.21. jumta seguma sistēma – jumta virsmas un izolācijas konstrukcija, kura ietver visus slāņus, kas veido atmosfērizturīgu jumta konstrukciju, izņemot nesošo konstrukciju – siltuma izolāciju, tvaika izolāciju, mehāniski stiprinātu vai līmējamu jumta segumu (hidroizolāciju), kā arī papildelementus – jumta logus;

2.22. jumta segums – jumta augšējais hidroizolējošais slānis, kas pasargā būvi no atmosfēras ārējās iedarbības;

2.23. neautomātiskā dūmu un karstuma izvades sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas gadījumā, ja darbību iniciē manuāli, nodrošina dūmu izvadi no aizsargājamās telpas ārpus būves, radot aizsargājamās telpās dabīgu vai mehānisku dūmu vilkmi;

2.24. neventilējama fasāde – fasādes (ārsienas) daudzslāņu konstrukcija, kurai starp atsevišķiem slāņiem nav gaisa šķirkārtas;

2.25. savietotais jumts – būves norobežojošā konstrukcija, kura vienlaikus izpilda augšējā stāva pārseguma un jumta funkcijas;

2.26. sprādzienbīstama telpa – telpa, kurā izmantotā ražošanas vai glabāšanas tehnoloģija veido sprādzienbīstamo vidi vairāk par 30% no telpas kopējā būvtilpuma;

2.27. ugunsaizsargāta kāpņu telpa – ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām no citām telpām nodalīta kāpņu telpa, kurā nav mainīgās ugunsslodzes un kuras pastāvīgā ugunsslodze ir mazāka par 25 MJ/m^2, un kurai ir tieša izeja uz āru zemes virsmas līmenī vai caur ugunsdrošības priekštelpu;

2.28. ugunsdroša būvkonstrukcija – būvkonstrukcija ar normētu ugunsizturību un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klasi, kas paredzēta ugunsgrēka bīstamo faktoru ierobežošanai;

2.29. ugunsdroši atdalīta telpa – telpa, kas no citām telpām atdalīta ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām;

2.30. ugunsdrošības nodalījuma platība – ugunsdrošības nodalījuma stāva platība starp ārējām sienām vai ārējām un ugunsdrošības nodalījuma norobežojošām konstrukcijām;

2.31. ugunsdrošības nodalījums – būves daļa, kas atdalīta no pārējām būves daļām ar ugunsdrošām konstrukcijām tā, lai uguns un dūmu izplatība uz šo būves daļu un no tās noteiktā laikposmā tiktu aizkavēta un saglabāta netspēja;

2.32. ugunsdrošības priekštelpa – ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām no citām telpām nodalīta telpa, kurā nav mainīgās ugunsslodzes un kuras pastāvīgā ugunsslodze ir mazāka par 25 MJ/m^2;

2.33. ugunsizturība – būves konstrukciju vai elementu spēja noteiktā laikposmā saglabāt nestspēju, termoizolētību un viengabalainību;

2.34. uguns norobežotāji – būvkonstrukcijas uguns izplatības novēršanai, kas veidotas no būvizstrādājumiem, kuru ugunsreakcijas klase nav mazāka par A2-s1, d0;

2.35. ugunsreakcija – būvizstrādājuma reakcija, to noteiktos apstākļos pakļaujot uguns iedarbībai, kas raksturo tā spēju ar savu noārdīšanos veicināt uguns izplatību;

2.36. ugunsslodze – degšanas procesa laikā izdalāmās siltuma enerģijas daudzums (MJ) no telpas būvkonstrukcijām (pastāvīga ugunsslodze) un telpā esošajām degtspējīgām vielām, materiāliem un iekārtam (mainīgā ugunsslodze) uz telpas grīdas laukuma vienību (m^2);

2.37. ventilējama (piekārtā) fasāde – fasādes konstrukcija, kurai starp siltumizolāciju un ārējo apdari ir gaisa šķirkārta;

2.38. zibensaizsardzības sistēma – vienota sistēma, kas paredzēta būvju, to atsevišķo daļu, elektroietaišu un citu objektu aizsardzībai pret zibensizlādes tiešo un netiešo iedarbi;

2.39. telpa, kurā pastāvīgi var uzturēties cilvēki, – visu lietošanas veidu telpas, izņemot bēniņus, tehniskās telpas, kas paredzētas tehnoloģisko iekārtu, inženieriekārtu un inženiertīklu izvietošanai, sanitārtehniskās telpas, kā arī citas telpas, kurās atbilstoši būvniecības dokumentācijā paredzētajiem risinājumiem cilvēki nepārtraukti uzturas mazāk par divām stundām vai kopumā uzturas mazāk par sešām stundām diennaktī;

2.40. automātiskā ugunsaizsardzības sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas pastāvīgi ieslēgta darba gaidīšanas režīmā un ugunsgrēka gadījumā patstāvīgi vai, saņemot vadības signālu no citas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas, kura konstatējusi ugunsgrēka izcelšanos, automātiski un manuāli nodrošina tai noteikto funkciju izpildi;

2.41. neautomātiskā ugunsaizsardzības sistēma – stacionāra inženiertehniskā sistēma, kas pastāvīgi ieslēgta darba gaidīšanas režīmā un, saņemot vadības signālu, kuru iniciē cilvēks, patstāvīgi nodrošina tai noteikto funkciju izpildi;

2.42. īslaicīga īre – dzīvojamo telpu grupas vai tajā esošo telpu īslaicīga izīrēšana atpūtas vai tūrisma vajadzībām vienai vai vairākām personām.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692; MK 26.09.2023. noteikumiem Nr. 545)

3. Būves vai tās daļas atjaunošana, pārbūve, novietošanas, lietošanas veida maiņa un restaurācija nedrīkst pazemināt būves ugunsdrošību.

4. Ja Būvniecības likuma 9.[1] pantā minētajos gadījumos nevar ievērot šajā būvnormatīvā noteiktās minimālās ugunsdrošības prasības, tad atkāpes no tehniskajām prasībām var pamatot ar aprēķiniem vai citā veidā pierādīt būves atbilstību šajā būvnormatīvā noteiktajām minimālajām ugunsdrošības prasībām, ņemot vērā būves konstruktīvo un plānošanas risinājumu, funkcionālo nozīmi un iespējamos ugunsgrēka norises variantus.

(Grozīts ar MK 24.04.2018. noteikumiem Nr. 233)

2. Būvju ugunsdrošības parametri

2.1. Būvju un telpu lietošanas veidi

(Apakšnodaļas nosaukums MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

5. Atkarībā no izvirzītajām ugunsdrošības prasībām ir šādi būvju un telpu lietošanas veidi:

5.1. I lietošanas veids – dzīvojamās ēkas un telpas, tai skaitā mazstāvu viendzīvokļa un daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas, daudzstāvu daudzdzīvokļu ēkas, saimniecības ēkas un būves, vasarnīcas, dārza mājas, dvīņu mājas, rindu mājas;

5.2. II lietošanas veids – publiskas būves un telpas, kuras paredzētas cilvēku izmitināšanai, tai skaitā viesnīcas, dienesta viesnīcas, hosteļi, moteļi, viesu mājas, patversmes, sanatorijas, kempingi, atpūtas bāzes, atpūtas nometnes, citas atpūtas būves, kazarmas, citas izmitināšanas būves (arī īslaicīgas izmitināšanas būves);

5.3. III lietošanas veids – publiskas būves un telpas, kas tiek izmantotas visu diennakti un kurās uzturas aprūpējami vai izolējami lietotāji, tai skaitā slimnīcas, pansionāti, aprūpes ēkas, bērnunami, dzemdību nami, sociālās rehabilitācijas centri, būves, kurās izmitinātas personas, kurām kompetentas institūcijas ir ierobežojušas pārvietošanās brīvību;

5.4. IV lietošanas veids – publiskas būves un telpas, kuras tiek izmantotas komercdarbībai un publiskiem pasākumiem, tai skaitā teātri, kinoteātri, koncertzāles, cirki, restorāni, kafejnīcas, bāri un citi sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi, veikali, tirdzniecības centri, tirgus paviljoni, tirdzniecības zāles, kas kombinētas ar izstāžu zālēm vai noliktavām, un citas tirdzniecības būves, pirtis, veļas mazgātavas, ķīmiskās tīrītavas un citas sabiedrisko pakalpojumu būves, konferenču un izstāžu telpas un būves, klubi, kultūras nami, muzeji, galerijas, kulta būves, deju zāles, spēļu zāles, diskotēkas un citas izklaides būves, bibliotēkas, arhīvi, tiesas ēkas, pasta un sakaru būves, terminālļi, tai skaitā dzelzceļa stacijas, autoostas, lidostas, jūras un upju pasažieru stacijas, aptiekas, ambulatorās ārstniecības un fizioterapijas iestādes, stadioni, arēnas, sporta kompleksi, peldbaseini, sporta spēļu zāles, universālas zāles, sporta būves, ēkas, kurās tiek sniegta ambulatorā medicīniskā palīdzība;

5.5. IVa lietošanas veids – izglītības darbībai un bērnu pieskatīšanai paredzētas būves un telpas, kurās uzturas lietotāji, kuri nevar evakuēties bez papildu palīdzības, tai skaitā iestādes, kuras paredzētas pirmsskolas vecuma bērniem, pirmsskolas, sākumskolas un pamatizglītības izglītības iestādes, speciālās skolas personām (bērniem un jauniešiem) ar īpašām vajadzībām;

5.6. V lietošanas veids – būves un telpas, kas parasti tiek izmantotas dienā un kurās pastāvīgi uzturas lietotāji, kas pārzina telpas un var patstāvīgi evakuēties, tai skaitā administratīvās ēkas, valsts un pašvaldību iestādes, valsts robežkontroles punkti, arhīvi, bankas, biroju ēkas, glābšanas dienestu būves, zinātnes un pētniecības iestāžu ēkas, kā arī izglītības iestādes, kurās nodrošina vidējo, vidējo profesionālo, augstāko un interešu izglītību;

5.7. VI lietošanas veids – ražošanas būves un telpas, kurās notiek ražošanas procesi, noliktavas, preču piegādes telpas, kuru ugunsslodze pārsniedz 1200 MJ/m^2, autoservisi (autoremonta darbnīcas);

5.8. VIa lietošanas veids – lauksaimniecībai paredzētas būves un telpas, kurās cilvēki neuzturas pastāvīgi, tai skaitā siltumnīcas, segtas sezonas dārzeņu, stādu un augļu siltumnīcas, putnu, lopu un zvēru kūtis, segtas zivju audzētavas, lauksaimniecības produkcijai paredzētie silosi un bunkuri;

5.9. VII lietošanas veids – garāžas un autostāvvietas, tai skaitā iebūvētās pazemes vai virszemes autostāvvietas.

(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā, kas grozīta ar MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692; MK

26.09.2023. noteikumiem Nr. 545)

2.2. Būvju ugunsnoturības pakāpes

6. Būvēm ir šādas ugunsnoturības pakāpes:

6.1. U1, kurai ir divas ugunsnoturības apakšpakāpes – U1a un U1b;

6.2. U2, kurai ir divas ugunsnoturības apakšpakāpes – U2a un U2b;

6.3. U3 – būves nesošajām konstrukcijām nav noteiktas prasības ugunsdrošības jomā, un šo būvju drošības līmeni nodrošina, ierobežojot būvju gabarītus atbilstoši būves lietošanas veidam.

7. Attiecīgās ugunsnoturības pakāpes būvei noteiktā būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība un būvizstrādājumu minimālā ugunsreakcijas klase norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1. un 2.tabulā.

8. Vienas būves dažādām daļām var būt atšķirīga ugunsnoturības pakāpe un ugunsnoturības apakšpakāpe. Uguns izplatības iespēju starp atšķirīgas ugunsnoturības pakāpes būves daļām novērš ar ugunsdrošības nodalījumus norobežojošām konstrukcijām.

(Grozīts ar MK 07.01.2021. noteikumiem Nr. 6)

8.[1] Izglītības iestādi, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmu, projektē atsevišķā ugunsdrošības nodalījumā ar atsevišķu izeju ārpus būves zemes virsmas līmenī un izvieto:

8.[1]1. pirmajā vai otrajā stāvā U1 vai U2 ugunsnoturības pakāpes būvē;

8.[1]2. pirmajā stāvā U3 ugunsnoturības pakāpes būvē.

(MK 26.09.2023. noteikumu Nr. 545 redakcijā)

8.[2] Ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas un citas sociālās aprūpes iestādes, kas paredzētas bērniem ar garīgās attīstības traucējumiem vai personām ar garīgiem traucējumiem, projektē U1 un U2 ugunsnoturības pakāpes būvēs, kur augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme ir līdz astoņiem metriem, vai vienstāva U3 ugunsnoturības pakāpes būvē. Ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijas un citas sociālās aprūpes iestādes, kas paredzētas bērniem ar garīgās attīstības traucējumiem vai personām ar garīgiem traucējumiem, pieļaujams projektēt U1 un U2 ugunsnoturības pakāpes būves pirmajā stāvā un otrajā stāvā, kas tiek veidots kā atsevišķs ugunsdrošības nodalījums ar papildu izeju uz āru, ja augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme augstāka par astoņiem metriem.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

8.[3] Kultūras un izklaides iestāžu būves, kurās ir skatuves ar šņorbēniņiem, projektē kā U1 un U2 ugunsnoturības pakāpes būves.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

2.3. Būvkonstrukciju ugunsizturība

9. Būvju konstrukciju ugunsizturību nosaka atbilstoši būvkonstrukciju nestspējas (simbols R), viengabalainības (simbols E) un termoizolētības (simbols I) īpašību noturībai ugunsgrēka laikā. Būvkonstrukciju ugunsizturību nosaka testējot, aprēķinot vai arī apvienojot testēšanu ar aprēķiniem.

10. Papildus šā būvnormatīva 9.punktā minētajiem ugunsizturības rādītājiem piemēro šādus ugunsizturības un

dūmu necaurlaidības rādītājus:

10.1. siltuma starojuma ierobežojums (simbols W);

10.2. mehāniskā izturība (simbols M);

10.3. pašaizvēršanās spēja durvīm, vārtiem, logiem, lūkām, žalūzijām, vārstiem un ugunsdrošajiem aizkariem (simbols C);

10.4. dūmu caurlaidības ierobežojums (simbols S);

10.5. sodrēju degšanas izturība (simbols G);

10.6. ugunsaizsardzības spēja – segumam izmantojamo būvizstrādājumu spēja aizsargāt aiz tiem esošo konstrukciju no aizdegšanās un pārogļošanās (simbols K);

10.7. noturība nemainīgā temperatūrā (simbols D);

10.8. noturība standarta temperatūras/laika līknes apstākļos (simbols DH);

10.9. dūmu un karstuma izvades elektrisko ventilatoru funkcionalitāte (simbols F);

10.10. dabiskās dūmu un karstuma izvades ierīces funkcionalitāte (simbols B).

11. Šā būvnormatīva 9. un 10.punktā minēto simbolu skaitlisko rādītāju, kas raksturo būvju nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu veidojošo konstrukciju ugunsizturību, norāda kā minimālo konstrukcijas visu ugunsizturību raksturojošo parametru ugunsizturības laiku minūtēs. Ja būves nesošajām konstrukcijām ir dažādi viengabalainības (simbols E), termoizolētības (simbols I) un nestspējas (simbols R) ugunsizturības laiki, konstrukcijas ugunsdrošības skaitliskajā apzīmējumā norāda mazāko nodrošināto viengabalainības, termoizolētības un nestspējas ugunsizturības laiku.

12. Ugunsizturību izsaka minūtēs. Ir šādi normatīvie ugunsizturības laiki: 15, 30, 45, 60, 90, 120, 180 un 240 minūtes.

13. Būvju un to ugunsdrošības nodalījumu nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu veidojošo būvkonstrukciju nepieciešamo ugunsizturību nosaka, ņemot vērā būves un tās ugunsdrošības nodalījumu lietošanas veidu, nepieciešamo būves un tās ugunsdrošības nodalījumu ugunsnoturības pakāpi, būves un ugunsdrošības nodalījuma augstākā stāva grīdas līmeni, ugunsdrošības nodalījuma pieļaujamo platību un būves vai tās daļu ugunsslodzi.

(MK 07.01.2021. noteikumu Nr. 6 redakcijā)

14. Jebkurai būvkonstrukcijai no attiecīgi izvirzītajiem ugunsizturības rādītājiem jānodrošina lielākais attiecīgajai būvkonstrukcijai noteiktais ugunsizturības laiks. Būvju nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu konstrukciju ugunsizturības prasības norādītas šā būvnormatīva pielikuma 1.tabulā.

15. Ugunsdrošo durvju ugunsizturību nosaka, testējot atbilstoši standartam LVS EN 1634-1+A1:2018 "Durvju un aizvirtņu bloku, atveramu logu un ēku būvapkalumu elementu ugunsizturības un dūmu kontroles testi. 1. daļa: Durvju, aizvirtņu bloku un atveramu logu ugunsizturības testi", un klasificē atbilstoši standartam LVS EN 13501-2:2016 "Būvizstrādājumu un būvelementu klasifikācija pēc to ugunsizturības. 2. daļa: Klasifikācija, lietojot ugunsizturības testu datus, izņemot ventilācijas sistēmām paredzētos izstrādājumus".

(MK 22.10.2019. noteikumu Nr. 484 redakcijā)

15.[1] Ugunsdrošo durvju dūmu kontroles spēju nosaka, testējot atbilstoši standartam LVS EN 1634-3:2005 "Durvju un aizvirtņu bloku, atveramu logu un būvniecībā izmantojamo dzelzs izstrādājumu elementu ugunsizturības un dūmu kontroles testēšana. 3. daļa: Durvju un aizvirtņu bloku dūmu kontroles testēšana", un klasificē atbilstoši standartam LVS EN 13501-2:2016 "Būvizstrādājumu un būvelementu klasifikācija pēc to ugunsizturības. 2. daļa: Klasifikācija, lietojot ugunsizturības testu datus, izņemot ventilācijas sistēmām paredzētos izstrādājumus".

(MK 22.10.2019. noteikumu Nr. 484 redakcijā)

16. Ugunsdrošo stiklu ugunsizturību nosaka atbilstoši standartam LVS EN 15998:2020 "Būvstikls. Drošība ugunsgrēka gadījumā, ugunsizturība. Stikla testēšanas metodika klasifikācijas nolūkā" un klasificē atbilstoši standartam LVS EN 13501-2:2016 "Būvizstrādājumu un būvelementu klasifikācija pēc to ugunsizturības. 2. daļa: Klasifikācija, lietojot ugunsizturības testu datus, izņemot ventilācijas sistēmām paredzētos izstrādājumus".

(MK 22.10.2019. noteikumu Nr. 484 redakcijā, kas grozīta ar MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

2.4. Ugunsreakcija

17. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

18. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

19. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

20. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

21. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

22. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

23. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

24. *(Svītrots ar MK 19.03.2024. noteikumiem Nr. 174)*

24.^{1} Skatuves planšetes (horizontālās plaknes) nesošās konstrukcijas projektē no A1 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumiem. Konstrukciju segums var būt no būvizstrādājuma, kura ugunsreakcijas klase ir ne zemāka par B-s1, d0.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

24.^{2} Kultūras, izklaides un sporta būvēs piekargriestu karkasi un pildmateriāli izbūvējami atkarībā no būves ugunsnoturības pakāpes:

24.^{2} 1. U1 ugunsnoturības pakāpes būvēs piekargriestu karkass no A1 un piekargriestu pildmateriāli no B-s1, d0 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumiem;

24.^{2} 2. U2 ugunsnoturības pakāpes būvēs piekargriestu karkass un piekargriestu pildmateriāli no B-s1, d0 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumiem.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

24.^{3} Transformējamu tribīņu nesošajām konstrukcijām jābūt ar ugunsreakcijas klasi A1.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

24.^{4} II, III, IV, IVa un V lietošanas veida būvēs izeju no lifta šahtas uz VI, VIa un VII lietošanas veida telpām paredz caur ugunsdrošības priekštelpu. Ja lifts savieno vismaz divus ugunsdrošības nodalījumus, lifta šahtas būvkonstrukciju ugunsizturības un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klasei jābūt tādai pašai, kāda ir ugunsdrošības nodalījumu norobežojošām konstrukcijām. Prasība neattiecas uz VII lietošanas veida telpām atklātā būvē.

(MK 26.09.2023. noteikumu Nr. 545 redakcijā)

24.[5] Sporta būvju divstāvu un vairākstāvu zemtribīņu telpas projektē kā atsevišķu ugunsdroši atdalītu telpu, būvkonstrukciju ugunsizturības robežai un ugunsreakcijas klasei jāatbilst U1 vai U2 ugunsnoturības pakāpes būvēm. Vienstāva zemtribīņu palīgtelpu ugunsnoturības pakāpei jāatbilst tribīņu būvju ugunsnoturības pakāpei.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

24.[6] Atklāto sporta būvju tribīņu nesošās konstrukcijas ar neizmantojamu zemtribīņu telpu un vairāk nekā 20 rindām projektē no A1 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumiem, un būvkonstrukciju ugunsizturība ir R60. Ja rindu skaits ir līdz 20, būvizstrādājumu ugunsreakcijas klases un būvkonstrukciju ugunsizturība nav normēta.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

24.[7] *(Svītrots ar MK 09.12.2025. noteikumiem Nr. 724)*

2.5. Ugunsslodze

25. Ir šādas telpu ugunsslodzes grupas:

25.1. sevišķi lielas ugunsbīstamības telpas, kuru ugunsslodze pārsniedz 1200 MJ/m^2 (piemēram, degtspējīgo materiālu noliktavas, kurās uzglabāšanas augstums ir lielāks par sešiem metriem, krāsotāju darbnīcas, kurās izmanto šķīdinātāju, aukstumiekārtu rūpnīcas, tipogrāfijas, kabeļu ražotnes, kuru produkcijai ir polipropilēna, polietilēna, polistirola vai līdzīgi degšanas raksturlielumi, ar spiedienliešanas metodi iegūtas plastmasas, kam ir polipropilēna, polietilēna, polistirola vai līdzīgi degšanas raksturlielumi, gumijas izstrādājumu rūpnīcas, sintētiskās šķiedras rūpnīcas, trošu/tauvu ražotnes, paklāju un blīvās plastmasas ražotnes, apavu ražotnes, kokrūpniecība (sausi kokmateriāli), bituma ražotnes, dzirnavas, lopbarības noliktavas, virsmu apstrādes cehi, papīra un kartona rūpnīcas, sprāgstvielu ražotnes, kokzāģētavas, kūdras spēkstacijas, kūdras apstrādes uzņēmumi, putuplasta izstrādājumu ražotnes, finiera rūpnīcas, vates ražotnes, eļļas attīrīšanas telpas, telpas, kurās ražo, pārstrādā, pārsūknē vai uzglabā uguņošanas piederumus, celulozes nitrātu, transportlīdzekļu gumijas riepas, šķiltavas, grīdas audumus vai linoleju, sveķus, terpentīnu, gumijas aizvietotāju, kokvilnu, minerālmēslus, sērkociņus, šķeldu, īpaši viegli uzliesmojošus, viegli uzliesmojošus un uzliesmojošus šķidrumus, kuru uzliesmošanas temperatūra normālos apstākļos nepārsniedz 55 °C, mīkstos jumta segumus, kokskaidu plātnes, armētas plastmasas konstrukcijas, destilē darvu);

25.2. lielas ugunsbīstamības telpas, kuru ugunsslodze ir no 600 MJ/m^2 līdz 1200 MJ/m^2 (ieskaitot) (piemēram, tirdzniecības centri, to noliktavas un preču piegādes telpas, tirgus paviljoni un citas tirdzniecības būves, teātru skatuves un dekorāciju glabātavas, dzelzceļa staciju, lidostu un autoostu bagāžas glabātavas, koncertzāles, cirki, bibliotēkas, arhīvu telpas, autobusu, smago automašīnu un dzelzceļa transporta depo, autoservisu krāsu, eļļu un smērvielu noliktavas, audumu un paklāju ražotnes, šūšanas cehi, gateri, makulatūras noliktavas, ādas izstrādājumu noliktavas, saplākšņa ražotnes, foto un filmu lentu noliktavas, lauksaimniecības un lopkopības (putnkopības) būves, graudu kaltes, katlu māju kurināmā noliktavas);

25.3. ugunsbīstamas telpas, kuru ugunsslodze ir no 300 MJ/m^2 līdz 600 MJ/m^2 (ieskaitot) (piemēram, dzelzceļa stacijas, lidostas, autoostas, makulatūras pārstrādes ražotnes, ādas izstrādājumu ražotnes un noliktavas, stikla ražotnes un noliktavas, elektroiekārtu ražotnes un noliktavas, tekstilrūpniecība, cilvēku pārtikas un dzīvnieku barības ražotnes un noliktavas, alkoholisko dzērienu ražotnes un noliktavas, tabakas izstrādājumu ražotnes un noliktavas, saldētavas (platība nepārsniedz 20 m^2), garāžas un autostāvvietas, automobiļu remonta un apkopes telpas, kafejnīcas un restorāni, biroju telpas, sporta halles, teātri (izņemot dekorāciju noliktavas), kinoteātri, skolas un bērnudārzi, baznīcas, nelieli veikali (kopējā platība nepārsniedz 300 m^2) un to noliktavas, ķīmiskās tīrītavas, mitru izejmateriālu apstrāde vai tehnoloģiskais process, kurā ir neliels vienlaikus apstrādājamo izejvielu vai pusfabrikātu apjoms, tehnoloģisks process, kurā iesaistīti degoši šķidrumi, kuru uzliesmošanas temperatūra ir augstāka par 55 ^{o}C);

25.4. nelielas ugunsbīstamības telpas, kuru ugunsslodze nepārsniedz 300 MJ/m^2 (ieskaitot) (piemēram, cementa, māla (ieskaitot ķieģeļus) un to izstrādājumu ražotnes un noliktavas, akmens apstrādes rūpniecība, metāla (metāla izstrādājumu) un tā apstrādes ražotnes, darbnīcas un noliktavas, veļas mazgātavas, tehniskās telpas – ventkameras un citas ventilācijas iekārtu telpas, siltummezgli, sūkņu iekārtu telpas, katlu iekārtu

telpas, ūdens bāzes krāsu/šķīdinātāju krāsotavas, dzīvokļi, viesnīcas numuri).

(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā, kas grozīta ar MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

26. Telpas ugunsslodzi g (izteiktu MJ/m^2) pieņem, ņemot vērā šā būvnormatīva 25. punktā minēto iedalījumu ugunsslodzes grupās, vai aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$g = \frac{Q}{S}$$, kur:

S – telpas platība (m^2);

Q – telpas kopējais degšanas siltuma daudzums (MJ). To aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$Q = \sum G_i Q_i^p$$, kur:

G_i – i-tā materiāla daudzums (kg);

Q_i^p – i-tā materiāla vienības degšanas siltuma daudzums (MJ/kg).

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

27. Ja būvē ir ugunsdrošības nodalījumi, kuru ugunsslodze atšķiras, katra ugunsdrošības nodalījuma ugunsslodzi aprēķina atsevišķi. Konstrukcijas un to elementus klasificē atbilstoši tā ugunsdrošības nodalījuma ugunsslodzei, kurā tā ir lielāka.

28. Būvi, kurai ir dažādi lietošanas veidi, var sadalīt atsevišķās ugunsslodzes grupās. Būves nesošo konstrukciju un ugunsdrošības nodalījumu ugunsizturības prasības nosaka atbilstoši attiecīgajai ugunsslodzes grupai.

3. Noteikumi būvju plānošanai

3.1. Ugunsdrošības atstarpes

29. Lai ugunsgrēka gadījumā ierobežotu iespējamo uguns izplatību no vienas šā būvnormatīva 5.punktā minētās būves uz citu, starp būvēm ievēro ugunsdrošības atstarpes. Minimālās ugunsdrošības atstarpes starp būvēm ir norādītas šā būvnormatīva pielikuma 7.tabulā, turklāt būvēm ar ugunsnoturības pakāpi U1 un U2 minimālais ugunsdrošības attālums līdz blakus esošo zemes vienību robežām ir četri metri, U3 būvēm – pieci metri. Ugunsdrošības atstarpes starp būvēm ievēro arī tad, ja būves atrodas vienā zemes vienībā (izņemot būvnormatīva 30. punktā minēto gadījumu).

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

30. Ugunsdrošības atstarpes starp būvēm vienā zemesgabalā var neievērot, ja būvju apbūves laukums nav lielāks par šā būvnormatīva pielikuma 3.tabulā norādītajiem ugunsdrošības nodalījuma maksimāli pieļaujamiem lielumiem. Ja būvju ugunsnoturības pakāpes ir atšķirīgas, ugunsdrošības atstarpi pieņem atbilstoši būvei ar zemāko ugunsnoturības pakāpi.

31. Noteiktās ugunsdrošības atstarpes un minimālo ugunsdrošības attālumu līdz blakus esošo zemes vienību robežai var samazināt, ja starp būvēm ierīkota ugunsdroša siena atbilstoši šā būvnormatīva pielikuma 1.tabulā noteiktajām prasībām.

32. Būvi var izvietot tuvāk par šā būvnormatīva 29.punktā minēto minimālo attālumu līdz blakus esošā zemesgabala robežai, neparedzot ugunsdrošo sienu, ja:

32.1. būve atrodas blakus zemesgabaliem, kuriem pašvaldības teritorijas plānojumā noteikts ielas, ceļa vai

laukuma statuss;

32.2. plānotais attālums starp blakus esošām būvēm dažādos zemesgabalos atbilst šā būvnormatīva pielikuma 7.tabulā noteiktajam attālumam.

33. Minimālās ugunsdrošības atstarpes starp divos blakus esošos zemesgabalos izvietotām mazstāvu dzīvojamām mājām un saimniecības ēkām, kā arī ugunsdrošības attālumus līdz blakus esošo zemes vienību robežām var samazināt, ja būvju stāvu kopējā platība nav lielāka par šā būvnormatīva pielikuma 3. tabulā norādītajiem ugunsdrošības nodalījuma maksimāli pieļaujamiem lielumiem. Ja būvju ugunsnoturības pakāpes ir atšķirīgas, ugunsdrošības nodalījuma pieļaujamo maksimālo platību pieņem atbilstoši būvei ar zemāko ugunsnoturības pakāpi.

(MK 26.09.2023. noteikumu Nr. 545 redakcijā)

34. Būves pārbūves un atjaunošanas gadījumā atļauts saglabāt esošās atstarpes starp būvēm un atstarpes līdz blakus esošo zemes vienību robežām, ja netiek palielināti būvju gabarīti ugunsdrošības atstarpes virzienā.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

3.2. Ugunsdzēsības un glābšanas darbu nodrošinājums

35. Būvēm, kas atrodas iežogotā teritorijā, kuras platība ir lielāka par pieciem hektāriem, nodrošina vismaz divas ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai piemērotas iebrauktuves.

36. Ja iežogotās teritorijas perimetrs, kurā atrodas būves, ir garāks par 1000 metriem, ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai nepieciešama vismaz viena iebrauktuve uz katriem perimetra 500 metriem, un tās izvieto vienmērīgi pa visu perimetru. Ja nožogotā mala gar ceļiem vai ielām ir garāka par 500 metriem, attiecīgajā malā ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai nepieciešamas vismaz divas iebrauktuves. Attālums starp iebrauktuvēm perimetra daļā gar ielām un ceļiem nedrīkst būt lielāks par 500 metriem, bet pārējā perimetra daļā – par 1000 metriem.

37. Ugunsdzēsības tehnikai paredzēto piebrauktuvju, iebrauktuvju un caurbrauktuvju platums ir vismaz 3,5 metri, augstums – vismaz 4,25 metri. Pārbūvējamām, atjaunojamām un restaurējamām būvēm atļauts saglabāt esošos caurbrauktuvju gabarītus.

38. Iebrauktuvju un caurbrauktuvju vārtus aprīko ar ierīcēm, kas nodrošina to manuālu atvēršanu.

39. Būvēm, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz astoņus metrus, nodrošina ugunsdzēsības piebrauktuvi vismaz no vienas garenfasādes puses visā tās garumā. Ja būve, kuras augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz astoņus metrus, ir platāka par:

39.1. 36 metriem, ugunsdzēsības piebrauktuves nepieciešamas pie abām garenfasādēm vismaz 50 % garumā no katras garenfasādes puses;

39.2. 100 metriem, ugunsdzēsības piebrauktuves nepieciešamas pa visu būves perimetru vismaz 50 % garumā no katras fasādes puses.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

40. Ugunsdzēsības un glābšanas tehnikas piekļuvi būvei nodrošina ar vismaz 3,5 metrus platu piebrauktuvi, kura atrodas piecu līdz 20 metru attālumā no projektējamās būves fasādes. Piebrauktuves pagrieziens nedrīkst ierobežot ugunsdzēsības un glābšanas tehnikas kustību – piebrauktuves platums pagrieziena posmā ir vismaz pieci metri, pirms un pēc pagrieziena ir vismaz 11 metru garš paplašinājuma pārejas posms.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

41. Ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai paredzētajās piebrauktuvēs nedrīkst ierīkot autostāvvietas un citus šķēršļus. Piebrauktuvēm nodrošina pietiekamu izturību, kas atbilst ugunsdzēsības un glābšanas tehnikas slodzei.

Tās apzīmē ar ugunsdrošībai lietojamām zīmēm. Piebrauktuvēs drīkst ierīkot zālāju ar attiecīgi nostiprinātu pamatnes konstrukciju.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

42. Būvju atjaunošanas un pārbūves gadījumā no šā būvnormatīva 39. un 40. punktā minētajām prasībām var atkāpties, ja netiek pasliktināta esošā situācija ugunsdzēsības un glābšanas tehnikas piekļuvei.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

43. *(Svītrots ar MK 09.12.2025. noteikumiem Nr. 724)*

3.3. Atveramas ailas

44. Atveramas ailas izbūvē tā, lai tās no būves iekšpuses varētu viegli atvērt. Atveramas ailas brīvā augstuma un platuma summa ir vismaz 1,5 metri un malas minimālais garums – 60 cm.

45. Attālums no atveramas ailas apakšējās malas līdz grīdas līmenim nedrīkst būt lielāks par 1,2 metriem.

3.4. Ugunsdrošas būvkonstrukcijas

46. Ugunsdrošām būvkonstrukcijām ugunsgrēka gadījumā noteiktā laikposmā jāsaglabā nestspēja, viengabalainība un termoizolētība, lai būvē esošie cilvēki varētu būvi nekavējoties atstāt vai arī viņi tiktu evakuēti vai izglābti citādi. Būvkonstrukcijas nedrīkst radīt neparedzamus draudus ugunsdzēsības un glābšanas dienestu darbībai.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

47. Ugunsdrošo konstrukciju minimālā ugunsizturība norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1.tabulā un būvizstrādājumu minimālā ugunsreakcijas klase norādīta šā būvnormatīva pielikuma 2.tabulā.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

48. Ugunsdrošās būvkonstrukcijās iebūvētie būvizstrādājumi nedrīkst samazināt ugunsdrošās konstrukcijas ugunsizturību, un tajās izvietoto stiprinājuma detaļu ugunsizturība nedrīkst būt zemāka par pašas būvkonstrukcijas ugunsizturību.

49. Būvkonstrukciju ugunsizturībai jāatbilst šā būvnormatīva pielikuma 1.tabulā norādītajām prasībām. Ugunsdroši atdalītu telpu norobežojošās konstrukcijas pieļaujamas tādas, kas atbilst viengabalainības un siltuma starojuma caurlaidības (EW) prasībām, ja ugunsslodze telpās nepārsniedz 300 MJ/m^2, un papildus ir aprīkotas ar ūdens aizsegu (sprinkleriem), ja ugunsslodze šajās telpās pārsniedz 300 MJ/m^2.

3.5. Ailu aizsardzība un inženiertehniskās sistēmas ugunsdrošās konstrukcijās

50. Ailu aizpildījuma kopējā platība nedrīkst pārsniegt 50 % no ugunsdrošās būvkonstrukcijas platības. Ja ailu aizpildījuma kopējā platība pārsniedz 25 % no ugunsdrošās būvkonstrukcijas platības, tad ailu aizpildījuma ugunsizturība minūtēs (termoizolētība un viengabalainība) ir vienāda ar attiecīgās ugunsdrošās būvkonstrukcijas ugunsizturību.

(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

51. Ugunsdrošās sienās un ugunsdrošās konstrukcijās esošo ailu (logu, durvju vai lūku) aizpildījumu minimālā ugunsizturība norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1. tabulā.

(MK 11.04.2017. noteikumu Nr. 201 redakcijā)

52. Ja dažādos ugunsdrošības nodalījumos izvietotās ailas atrodas leņķī viena pret otru un attālums starp tām ir mazāks par šā būvnormatīva pielikuma 7. tabulā norādīto minimālo ugunsdrošības atstarpi, tad:

52.1. ja leņķis ir mazāks par 60º, ailu aizpildījuma ugunsizturība minimālajā ugunsdrošības atstarpē atbilst prasībām, kas norādītas šā būvnormatīva pielikuma 1. tabulā;

52.2. ja leņķis ir robežās no 60º līdz 135º, ailu aizpildījums minimālajā ugunsdrošības atstarpē atbilst viengabalainības (E) un siltuma starojuma ierobežojuma (W) prasībām, kas norādītas šā būvnormatīva pielikuma 1. tabulā;

52.3. ja leņķis ir lielāks par 135º, ailu aizpildījumam ugunsizturības papildprasības netiek izvirzītas.

(MK 11.04.2017. noteikumu Nr. 201 redakcijā, kas grozīta ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

53. Ugunsdrošo konstrukciju šķērsojošos inženiertīklus izbūvē tā, lai nesamazinātu ugunsdrošo konstrukciju ugunsizturību un nepieļautu dūmu, gāzes un uguns izplatību.

54. Ugunsdrošo būvkonstrukciju un inženiertīklu šķērsojuma vietu spraugas aizpilda ar ugunsdrošiem blīvējumiem vai sistēmām, kuru ugunsizturība var būt par pakāpi zemāka nekā ugunsdrošām konstrukcijām noteiktā ugunsizturība, bet ne zemāka par EI 30.

(MK 11.04.2017. noteikumu Nr. 201 redakcijā)

55. Ugunsdrošās konstrukcijās iebūvētos ailu veramos aizpildījumus aprīko ar pašaizvēršanās mehānismiem, kuri ugunsgrēka gadījumā ailas aizver, lai nepieļautu ugunsgrēka un degšanas produktu izplatīšanos. Šī prasība neattiecas uz inženiertīklu šahtu (kanālu) revīzijas lūkām, veramiem ailu aizpildījumiem mazstāvu dzīvojamās ēkās, dzīvokļu durvīm, kā arī veramām durvīm tehnisko iekārtu telpās, kuru platība ir mazāka par 10 m^2 un ugunsslodze nepārsniedz 300 MJ/m^2, un tās pastāvīgi tiek uzturētas aizvērtā stāvoklī (aizslēgtas).

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

55.[1] IV lietošanas veida būvēs skatuves bloku ar šņorbēniņiem veido kā ugunsdrošības nodalījumu, ja skatītāju zālē ir vismaz 800 sēdvietas. Ugunsdrošības nodalījuma norobežojošā konstrukcijā starp skatuves bloku un skatītāju zāli paredz ailu aizpildījumu ar ugunsizturību vismaz EI-60 un skatuves blokā ar šņorbēniņiem ierīko automātisko ugunsdzēsības sistēmu.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

4. Prasības būvkonstrukcijām

4.1. Ugunsdrošības nodalījumi un ugunsdroši atdalītas telpas

56. Ugunsdrošības nodalījumus un ugunsdroši atdalītas telpas norobežo no citiem nodalījumiem un telpām ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām. Ugunsdrošo būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība un minimālā ugunsreakcijas klase norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1. un 2.tabulā.

57. Ugunsdrošības nodalījuma pieļaujamā platība un stāvu platība ugunsdrošības nodalījuma ietvaros ir atkarīga no būves augstuma, lietošanas veida un ugunsnoturības pakāpes. Būves augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme un ugunsdrošības nodalījuma maksimālā platība norādīta šā būvnormatīva pielikuma 3. tabulā.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

58. Ugunsdrošības nodalījums var aptvert vienu vai vairākus būves stāvus. Ugunsdrošības nodalījumā katru stāvu atdala ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām, kuru ugunsizturība un būvizstrādājumu minimālā ugunsreakcijas klase ir normēta un norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1. un 2.tabulā. Ja stāvi nav atdalīti ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām, šo stāvu kopējā platība nedrīkst pārsniegt ugunsdrošības nodalījuma maksimālo platību, kas

norādīta šā būvnormatīva pielikuma 3.tabulā.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

59. Būves sadala atsevišķos ugunsdrošības nodalījumos, kuru platība nepārsniedz pieļaujamo ugunsdrošības nodalījuma platību, kas norādīta šā būvnormatīva pielikuma 3.tabulā.

60. Kā atsevišķus ugunsdrošības nodalījumus projektē būves daļas ar atšķirīgu lietošanas veidu. Prasība neattiecas uz iebūvētām telpām.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

61. Viena lietošanas veida būvē cita lietošanas veida telpu grupas paredz kā ugunsdroši atdalītas telpas. Atļauts neparedzēt kā ugunsdroši atdalītas telpas, t.i., ugunsdroši neatdalīt:

61.1. VI lietošanas veida būvēs – V lietošanas veida telpu grupas;

61.2. II, III, IV, IVa un V lietošanas veida būvēs – II, III, IV, IVa un V lietošanas veida telpas.

62. Kā atsevišķas ugunsdroši atdalītas telpas veido:

62.1. būves stāvus ugunsdrošības nodalījuma ietvaros;

62.2. dzīvokļus, viesnīcu, dienesta viesnīcu, hosteļu un moteļu numurus;

62.3. tehnisko iekārtu telpas, kuru platība ir lielāka par 10 m^2 vai ugunsslodze ir lielāka par 600 MJ/m^2;

62.4. liftu šahtas, izņemot kāpņu telpās, ātrijos un ārpus būvēm izvietotās liftu šahtas;

62.5. liftu mašīntelpas un liftu priekštelpas;

62.6. ugunsaizsargātas un dūmaizsargātas kāpņu telpas;

62.7. aizsargātus evakuācijas ceļus;

62.8. pirts telpu grupas;

62.9. inženiertīklu šahtas ar nenoblīvētām ailām starpstāvu pārsegumu līmenī;

62.10. ugunsdzēsības stacionāro sistēmu sūkņu un to vadības mezglu telpas, kā arī iekštelpas, kurās izvieto dūmu un karstuma kontroles sistēmas ventilatoru;

62.11. ugunsdrošības priekštelpas;

62.12. sociālās aprūpes centru un pansionātu telpas, kas paredzētas pacientu izmitināšanai;

62.13. telpas, kurās izvieto stacionāro dīzeļģeneratoru un tilpni ar degvielu, kas nodrošina ugunsdrošībai nozīmīgas inženiertehniskās sistēmas vai avārijapgaismes elektroapgādi;

62.14. skatuves bloku ar šņorbēniņiem, ja skatītāju zālē sēdvietu skaits ir līdz 800;

62.15. IVa lietošanas veida būvēs bērnu grupas telpas, kuras paredzētas pirmsskolas vecuma bērniem;

62.16. apkures katla telpu, izņemot katla telpu uU3 lietošanas veida būvēs;

62.17. uguņošanas ierīču un skatuves pirotehnisko izstrādājumu uzglabāšanas telpu;

62.18. atkritumu savākšanas kameru.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

63. U3 ugunsdrošības pakāpes būvēs ugunsdroši atdalītu telpu būvkonstrukciju ugunsizturība un ugunsreakcijas klase netiek normēta, izņemot citos normatīvajos aktos noteiktos gadījumus.

4.2. Ugunsdrošās sienas

64. Ugunsdrošo sienu minimālās ugunsizturības robežvērtības norādītas šā būvnormatīva pielikuma 1.tabulā.

65. Ugunsdrošajās sienās atļauts iebūvēt būvizstrādājumus, kuru ugunsreakcijas klase nav zemāka par šā būvnormatīva pielikuma 2.tabulā norādīto klasi.

66. Ugunsdrošās sienas projektē visā būves augstumā un platumā, un tās šķērso visas būves konstrukcijas. Sienai nodrošina stabilitāti un nestspēju, lai sienas vienā pusē esošo būvju sagrūšana nepasliktinātu ugunsdrošās sienas stiprību, stabilitāti un citas īpašības. Inženiertīkli un konstruktīvie elementi, kas iemontēti ugunsdrošajā sienā vai atrodas uz tās vai tai cieši blakus, nedrīkst radīt papildu slodzi vai deformācijas, kas pazemina ugunsdrošās sienas stiprību vai stabilitāti.

67. Ugunsdrošo sienu savienojumu vietas ar citiem konstruktīvajiem elementiem, kā arī inženiertīklu šķērsojumus caur ugunsdrošo sienu veido no atbilstošas ugunsreakcijas materiāliem tā, lai netiktu pasliktinātas ugunsdrošās sienas funkcijas.

68. Ugunsdrošā siena var nešķērsot jumta un ārsienu konstrukcijas, ja jumta un ārsienu konstrukcijās iebūvēto būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0.

69. Ugunsdrošās sienās nav atļauts ierīkot ventilācijas gaisa vadu un kanālu šķērsojumus, kā arī ierīkot tādu inženiertīklu šķērsojumus, pa kuriem transportē degtspējīgus materiālus.

70. Ja jumta un ārsienu būvkonstrukcijās iebūvēto būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir zemāka par A2-s1, d0, ugunsdrošām sienām jābūt vismaz 60 cm augstākām par jumta seguma virsmu un vismaz 30 cm izvirzītām ārpus ārsienas plaknes. Šī prasība nav obligāta, ja ugunsdrošās sienas savienojuma vietā ar jumta un ārsienas konstruktīvajiem elementiem jumtā un ārsienā paredzēts divus metrus plats uguns norobežotājs (pa vienam metram uz katru pusi no ugunsdrošās sienas), kas pilda ugunsdrošas sienas funkcijas.

71. Ja dažādu līmeņu jumtu augstumu starpība pie ugunsdrošās sienas ir lielāka par 30 cm, ugunsdrošajai sienai jābūt vismaz 30 cm augstākai par augstākā jumta līmeni.

4.3. Ārsienas

72. Būvju konstrukciju minimālā ugunsizturība un lietojamo būvizstrādājumu minimālās ugunsreakcijas klases norādītas šā būvnormatīva pielikuma 1., 2. un 5. tabulā. Ārsienu ailu aizpildījumu (izņemot ailu aizpildījumus, kas ierīkoti ugunsdrošās sienās, un ugunsdrošības nodalījuma norobežojošās konstrukcijas) ugunsizturība un ugunsreakcija netiek normēta.

(MK 11.04.2017. noteikumu Nr. 201 redakcijā)

73. Būves katrā stāvā, ja tas veido ugunsdrošības nodalījumu, ārsienā starpstāvu pārseguma līmenī ierīko vismaz 0,8 metrus platu vertikālu uguns norobežotāju, kura ugunsizturība nav zemāka par pārseguma ugunsizturību. Ārsienu ugunsizturība netiek normēta un vertikālie uguns norobežotāji nav nepieciešami, ja būve aprīkota ar automātisko ugunsdzēsības sistēmu vai ja pa būves iekšējo perimetru ierīko automātiskās ugunsdzēsības sistēmas aizsardzības ūdens aizsegu (ja stāvu kopējā platība nepārsniedz pieļaujamo ugunsdrošības nodalījuma platību, kas norādīta šā būvnormatīva pielikuma 3.tabulā).

74. Ārsienas un pārseguma sadurvietas (membrānas) ugunsreakcijas klase nav zemāka par pārseguma ugunsreakcijas klasi.

75. Būvē, kuras augstākā stāva grīdas līmenis pārsniedz 28 metrus, ar dubultām ārsienām paredz automātisko ugunsdzēsības sistēmu vai būves katrā stāvā ārsienu ailu aizsardzībai no iekšpuses paredz automātisko ugunsdzēsības ūdens aizsegu, kura ūdens smidzināšanas intensitāte ir vismaz 0,5 l/s uz vienu ārsienas platuma metru. Dubulta ārsiena ir ārsiena, kurā nav veramu ailu un kuras ārējā norobežojošā konstrukcija ir atdalīta no nesošās sienas konstrukcijas ar spraugu, kas pārsniedz 10 cm.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

76. Pārsegumiem pie ārējām sienām jāpiekļaujas bez atstarpēm.

4.4. Bēniņi un pažobeles

77. Bēniņus no citām telpām atdala ar konstrukcijām, kuru minimālā ugunsizturība un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1. un 2.tabulā.

78. Būvēs, kuru augstums no brauktuves (zemes) līmeņa līdz dzegai vai parapeta augšmalai ir lielāks par 10 metriem, katrā ugunsdrošības nodalījumā no bēniņiem ierīko izeju uz jumtu caur durvīm, lūkām vai logiem, kuru minimālais brīvais izmērs ir 0,6 x 0,8 metri. Ja augstums līdz izejas apakšējai malai ir lielāks par 1,5 metriem, ierīko stacionāras kāpnes ar minimālo platumu 0,6 metri.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

79. Būvēs, kuru augstums no brauktuves (zemes) līmeņa līdz dzegai vai parapeta augšmalai ir lielāks par 10 metriem, no katras kāpņu telpas, kas ved līdz pēdējam (augšējam) stāvam, izbūvē izeju uz bēniņiem caur ugunsdrošām durvīm vai lūku ar minimālo brīvo izmēru 0,6 x 0,8 metri un stacionāri piestiprinātām vertikālām vai izvāžamām kāpnēm no A1 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumiem ar minimālo platumu 0,6 metri. Ugunsdrošo lūku var neparedzēt U3 ugunsnoturības pakāpes ēkās.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

4.5. Jumti

80. Prasības jumtu nesošām konstrukcijām norādītas šā būvnormatīva pielikuma 1. un 2.tabulā.

81. Būves daļām, kuru augstums no brauktuves (zemes) līmeņa līdz dzegai vai parapeta augšmalai ir lielāks par 10 metriem:

81.1. no katras kāpņu telpas, kas ved līdz pēdējam (augšējam) stāvam (izņemot pārbūvējamās, atjaunojamās un restaurējamās būves, ja šo prasību tehniski nav iespējams ievērot), paredz izeju uz jumtu:

81.1.1. pa stacionāri piestiprinātām vai izvāžamām kāpnēm ar minimālo platumu 0,6 metri caur ugunsdrošu lūku, kuras minimālais brīvais izmērs ir 0,6 x 0,8 metri. Ugunsdrošo lūku var neparedzēt U3 ugunsnoturības pakāpes ēkās;

81.1.2. pa kāpnēm caur ugunsdrošām durvīm, kuru minimālais izmērs ir 0,75 x 1,5 metri, un bēniņiem saskaņā ar šā būvnormatīva 78. punktu. Ugunsdrošās durvis var neparedzēt U3 ugunsnoturības pakāpes ēkās;

81.1.3. caur bēniņiem saskaņā ar šā būvnormatīva 79. punktu;

81.2. jumtiem bez slīpuma un jumtiem ar slīpumu līdz 10° pa tā perimetru ierīko vismaz 600 mm augstu parapetu, nožogojumu vai jumta drošības sistēmas (sliedes, troses) vai drošības stiprinājumus. Jumtiem ar

slīpumu virs 10° ierīko atbilstoši būves jumta konfigurācijai jumta drošības sistēmas (sliedes, troses) vai drošības stiprinājumus. Drošības sistēmām un drošības stiprinājumiem jāiztur slodze vismaz 12 kN, jumta nožogojumam jāiztur vismaz 300 N slodze.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

82. Būvē, kuras augstākā stāva grīdas līmenis pārsniedz 28 metrus un jumta seguma sistēmā izmantoto būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir zemāka par A2-s1, d0, paredz jumta segumu, kura ugunsreakcijas klase uz ārējā ugunsgrēka iedarbību nav zemāka par $B_{ROOF}(t1)$.

83. Ja būves jumti ir dažādos līmeņos un augstumu starpība ir lielāka par vienu metru, bet nepārsniedz 10 metrus, attiecīgās jumta daļas savieno ar ārējām ugunsdzēsības kāpnēm, kas izgatavotas ar minimālo platumu 0,6 metri no A1 ugunsreakcijas klases materiāla. Ja dažādos līmeņos esošām jumta daļām ir izbūvēta katrai sava izeja uz attiecīgo jumta daļu, tad tās nav jāsavieno ar ārējām ugunsdzēsības kāpnēm. Mazstāvu apbūvē un ieejas mezglu jumti nav jāsavieno ar ārējām ugunsdzēsības kāpnēm.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

4.6. Balkoni, lodžijas, terases, pārejas un galerijas

84. Balkonu, terašu, pāreju un galeriju būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība un lietojamo būvizstrādājumu minimālā ugunsreakcijas klase norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1., 2. un 5.tabulā.

85. Erkeru konstrukcijām izvirzāmās ugunsizturības prasības ir identiskas ar būves nesošajām konstrukcijām noteiktajām ugunsizturības prasībām.

85.[1] Savienojošu galeriju starp divām ēkām vai ēku daļām, attālums starp kurām pārsniedz šā būvnormatīva pielikuma 7. tabulā noteikto ugunsdrošības atstarpi, var neieskaitīt ugunsdrošības nodalījuma platībā un nepiemērot prasību par ugunsdrošās sienas vai ugunsdrošības nodalījuma norobežojošas būvkonstrukcijas izbūvi, kā arī savienojamo ēku fasādēm un savienojošajai galerijai nepiemēro šā būvnormatīva 52. punkta prasības par ailu aizsardzību ar ugunsdrošām būvkonstrukcijām, ja tiek izpildītas šādas prasības:

85.[1]1. savienojošās galerijas būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase nav zemāka par A2-s1,d0, grīdas seguma ugunsreakcijas klase nav zemāka par B_{FL}. Prasība neattiecas uz jumta segumu;

85.[1]2. savienojošās galerijas nesošo būvkonstrukciju ugunsizturība atbilst augstākajai ugunsnoturības pakāpei no savienojamajām ēkām;

85.[1]3. ailas, kas savieno galeriju ar ēkām vai ēkas daļām, izbūvē no ugunsdrošām būvkonstrukcijām ar ugunsdrošiem ailu aizpildījumiem (ugunsdrošām durvīm, ugunsdrošiem aizkariem u. tml.), kuru ugunsizturība ir vismaz EI 30;

85.[1]4. savienojošajā galerijā nav mainīgās ugunsslodzes un pastāvīgā ugunsslodze ir mazāka par 25 MJ/m^2.

(MK 26.09.2023. noteikumu Nr. 545 redakcijā)

4.7. Ātriji

86. Ātriji šā būvnormatīva izpratnē ir pārsegta ēkas iekšējā telpa, kas secīgi savieno trīs un vairāk stāvus. Kāpņu telpas, liftu šahtas un inženiertīklu šahtas nav ātriji.

87. Ātriju veido vienā no šādiem veidiem:

87.1. kā ugunsdroši atdalītu telpu;

87.2. kopā ar ātrijam piegulošajām telpām kā ugunsdrošības nodalījumu, kura platība – visu tajā esošo telpu platību summa – nedrīkst pārsniegt šā būvnormatīva pielikuma 3.tabulā norādīto ugunsdrošības nodalījuma maksimālo platību.

88. Ja ātrijs veidots atbilstoši šā būvnormatīva 87.2.apakšpunktam:

88.1. ātriju no tam piegulošajām telpām norobežo pa ātrija robežu, veidojot dūmu barjeru un automātisko ugunsdzēsības aizsegu;

88.2. ātrijam piegulošajās ugunsdrošības nodalījumā esošajās telpās ierīko automātisko ugunsdzēsības sistēmu.

89. Ātrija pamatstāvā (ātrija robežās) nav pieļaujama mainīgā ugunsslodze, kas pārsniedz 300 MJ/m^2. Ātrijam piegulošajās telpās ugunsslodze netiek normēta.
(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

90. Ātriju norobežojošās konstrukcijās izvietotās durvis aprīko ar pašaizvēršanās mehānismiem.

4.8. Sprādzienaizsardzības pasākumi

91. Būves vai telpu aizsardzību pret sprādzieniem nosaka, ņemot vērā degtspējīgu vielu, gāzu, tvaiku, pilienu vai putekļu maisījuma iespējamo koncentrāciju gaisā (turpmāk – sprādzienbīstama vide).

92. Sprādzienbīstamo telpu nosaka, ņemot vērā tehnoloģijai nepieciešamo vielu un materiālu daudzumu un vielu un materiālu ugunsbīstamības un sprādzienbīstamības rādītājus.

93. Ja sprādzienbīstamā vide pārsniedz 30% no telpas būvapjoma, tad sprādzienaizsardzības pasākumus paredz, lai:

93.1. novērstu sprādzienbīstamas vides rašanos vai aizdegšanos;

93.2. samazinātu sprādziena radīto ietekmi.
(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

94. Lai ierobežotu sprādzienbīstamas vides izplatīšanos:

94.1. sprādzienbīstamo telpu veido kā ugunsdroši atdalītu telpu;

94.2. sprādzienbīstamu telpu izejas un ieejas uz citām telpām ierīko caur ugunsdrošības priekštelpu un paredz pasākumus, kas ierobežo sprādzienbīstamās vides izplatīšanos būvē;

94.3. veic inženiertīklu ievadu hermetizāciju;

94.4. uzstāda gāzes noplūdes detektoru;

94.5. sprādzienbīstamā telpā izvietotajām iekārtām ir jābūt sprādziendrošā izpildījumā.

95. Sprādzienbīstamās telpas izvieto pie būves ārējās norobežojošās konstrukcijas. Minētās telpas aizliegts izvietot pagrabstāvā, cokolstāvā, kā arī tieši zem telpām, kurās vienlaikus var atrasties vairāk par 50 cilvēkiem. Lai būves pasargātu no sagrūšanas sprādziena rezultātā, sprādzienbīstamās telpās paredz viegli atdalāmas konstrukcijas. Viegli atdalāmās konstrukcijas izbūvē būves ārējās norobežojošās konstrukcijās, un to laukums nav mazāks par 0,05 m^2 uz aizsargājamās telpas 1 m^3.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

96. Šīs apakšnodaļas prasības neatteicas uz būvēm, kur notiek darbības ar sprāgstvielām, kurām degšanai nav nepieciešams skābeklis.

5. Evakuācijas ceļi un izejas

97. Evakuācijas ceļus un evakuācijas izejas ierīko cilvēku evakuācijai no būvēm un telpām ugunsgrēka un citu briesmu vai draudu gadījumā.

98. Evakuācijas ceļam ir izvirzītas šādas prasības:

98.1. tas ir viegli atrodams;

98.2. tā sienu un griestu apdare un grīdas segums nedrīkst apdraudēt lietotāju drošību evakuācijas laikā;

98.3. to neaizsedz priekšmeti un ierīces, kas apdraud lietotāju drošību evakuācijas laikā;

98.4. III lietošanas veida būvēs tas veidots kā gaitenis, kas atbilst vides pieejamības prasībām;

98.5. tas neved cauri sprādzienbīstamām telpām;

98.6. tas neved cauri telpām, kuru mainīgā ugunsslodze pārsniedz 1200 MJ/m^2, izņemot gadījumus, ja evakuācija paredzēta no V lietošanas veida telpām, kuras iebūvētas VI lietošanas veida telpās ar mainīgo ugunsslodzi virs 1200 MJ/m^2 vai evakuācija paredzēta no VI lietošanas veida telpām ar mainīgo ugunsslodzi virs 1200 MJ/m^2 un ir ievērotas šā būvnormatīva 102. un 141. punktā minētās prasības un pielikuma 6. tabulā noteiktais maksimālais attālums līdz tuvākajai evakuācijas izejai.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

99. Ja evakuācijas ceļos grīdas līmeņu starpība pārsniedz 20 mm, bet ugunsdrošo durvju sliekšņiem – 25 mm, grīdas līmeņa izmaiņas vietās izbūvē slīpni (pandusu), kura slīpums nav lielāks par 1:12, vai vismaz trīs pakāpienus, kuru ģeometrija atbilst attiecīgās būves projektēšanu reglamentējošo būvnormatīvu prasībām. Ja telpu grīdas līmeņu starpība vertikālajā projekcijā ir lielāka par 0,45 m, kāpnes vai pandusu aprīko ar margām.

99.[1] Ja liftu šahta savieno ēkas pazemes daļu, pagrabu vai cokolstāvu ar ēkas virszemes daļu, ieejas un izejas no liftu šahtas ēkas cokolstāvā, pagrabstāvā vai pazemes stāvos paredz caur ugunsdrošības priekštelpām. Prasība neattiecas uz cokolstāviem vai pagrabstāviem, kuros ir paredzētas dūmu izvades ailas, kas atbilst šā būvnormatīva 167., 168. vai 169. punktā minētajām prasībām.

(MK 26.09.2023. noteikumu Nr. 545 redakcijā)

100. Visu ugunsnoturības pakāpju būvēm (izņemot U3 ugunsnoturības pakāpes būves):

100.1. ugunsaizsargātās un dūmaizsargātās kāpņu telpās, aizsargātos evakuācijas ceļos un ugunsdrošās priekštelpās sienu un griestu apdares būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0, grīdu būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz B_{FL} un iekštelpās atklāti instalēto kabeļu, izolēto vadu, koaksiālo kabeļu un optisko šķiedru kabeļu ugunsreakcijas klase ir vismaz Cca s1, d1, a2;

100.2. vestibilos, ātrijos, hallēs un foajē sienu un griestu būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz B-s1, d0, grīdu būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz D_{FL} un iekštelpās atklāti instalēto kabeļu, izolēto vadu, koaksiālo kabeļu un optisko šķiedru kabeļu ugunsreakcijas klase ir vismaz Cca s1, d1, a2;

100.3. IV lietošanas veida telpās, kas paredzētas publiskiem pasākumiem, kuros cilvēku skaits pārsniedz 250, sienu un griestu būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz D-s2, d0 un iekštelpās atklāti instalēto

kabeļu, izolēto vadu, koaksiālo kabeļu un optisko šķiedru kabeļu ugunsreakcijas klase ir vismaz Dca s2, d2, a2;

100.4. būvēm ar augstākā stāva grīdas līmeni virs 28 metriem III lietošanas veida telpās, kurās uzturas aprūpējamie lietotāji, kas patstāvīgi nevar evakuēties, sienu un griestu apdares būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz C-s2, d0 un iekštelpās atklāti instalēto kabeļu, izolēto vadu, koaksiālo kabeļu un optisko šķiedru kabeļu ugunsreakcijas klase ir vismaz Dca s2, d2, a2;

100.5. IVa lietošanas veida telpās sienu un griestu apdares būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz C-s2, d0 un iekštelpās atklāti instalēto kabeļu, izolēto vadu, koaksiālo kabeļu un optisko šķiedru kabeļu ugunsreakcijas klase ir vismaz Dca s2, d2, a2.

(MK 19.03.2024. noteikumu Nr. 174 redakcijā; grozījums punktā attiecībā uz kabeļu ugunsreakcijas klasēm piemērojams ar 01.03.2025., sk. noteikumu 12. punktu)

100.[1] Šā būvnormatīva 100. punktā minētās kabeļu ugunsreakcijas klases netiek normētas, ja kabeļi ir aizsargāti ar uguns aizsargpārklājumiem vai ar būvizstrādājumiem, kuru ugunsreakcijas klase ir vismaz B-s1, d0, vai ja kabeļi tiek instalēti inženierkomunikāciju šahtās, kuras veidotas kā ugunsdroši atdalītas telpas. Minimālā iekštelpās ierīkojamo kabeļu ugunsreakcijas klase šādā gadījumā ir Eca.

(MK 19.03.2024. noteikumu Nr. 174 redakcijā; punkts piemērojams ar 01.03.2025., sk. noteikumu 12. punktu)

100.[2] Šā būvnormatīva 100. punktā minētās prasības neattiecas uz ugunsdrošiem kabeļiem, kurus paredzēts izmantot ugunsaizsardzības sistēmās.

(MK 19.03.2024. noteikumu Nr. 174 redakcijā; punkts piemērojams ar 01.03.2025., sk. noteikumu 12. punktu)

5.1. Evakuācijas izejas

101. Evakuācijas izejām jābūt viegli un bez piepūles atveramām no iekšpuses, tai skaitā personām ar īpašām vajadzībām. Evakuācijas izejas nodrošina evakuējamo cilvēku drošu izkļūšanu no būves un tās telpām tieši uz āru zemes virsmas līmenī vai:

101.1. pa kāpņu telpu;

101.2. pa atklātām iekšējām un ārējām kāpnēm;

101.3. pa aizsargātu evakuācijas ceļu;

101.4. pa aizsargātu evakuācijas ceļu un kāpņu telpu;

101.5. pa aizsargātu evakuācijas ceļu un atklātām kāpnēm;

101.6. caur citu ugunsdrošības nodalījumu.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

102. Evakuācijas izeju skaitu un izvietojumu nosaka atbilstoši būves lietošanas veidam, paredzētajam būves maksimālajam lietotāju skaitam un attālumam līdz evakuācijas izejai atbilstoši šā būvnormatīva pielikuma 6.tabulai.

103. Evakuācijas izeju summārais platums būvēs nav mazāks par evakuācijas ceļu summāro platumu, kas noteikts šā būvnormatīva 143. un 144.punktā, aprēķinā par pamatu ņemot maksimālo lietotāju skaitu stāvā ar lielāko platību vai lielāko lietotāju skaitu.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

104. No būves, tās ugunsdrošības nodalījumiem un būves stāviem (tai skaitā antresolstāviem), kur pastāvīgi uzturas būves lietotāji, jānodrošina iespēja evakuēties vismaz pa divām atsevišķām un dažādās vietās izvietotām evakuācijas izejām, izņemot šā būvnormatīva 112. punktā minētos gadījumus.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

105. No atsevišķas telpas var paredzēt vienu evakuācijas izeju, ja telpā var atrasties ne vairāk par 50 lietotājiem un evakuācijas ceļa garums no telpas vistālākā punkta nepārsniedz 30 metrus. No telpām vai stāviem, kuros uzturas vairāk par 500 lietotājiem, izbūvē vismaz trīs evakuācijas izejas, bet no telpām vai stāviem, kuros uzturas vairāk par 1000 lietotājiem, – vismaz četras evakuācijas izejas.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

106. Minimālos attālumus starp tuvākajām evakuācijas izejām telpās nosaka, izmantojot šādu formulu:

$$L \geq \frac{1.5\sqrt{P}}{n-1}$$, kur:

P - telpas vai ugunsdrošības nodalījuma perimetrs (m);

n - evakuācijas izeju skaits.

107. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme nepārsniedz 28 metrus, vienu no evakuācijas izejām no būves stāviem var paredzēt pa ārējām atklātām slīpām vai vītņveida kāpnēm. Pārējām evakuācijas izejām jāatbilst šā būvnormatīva 101.1., 101.3. vai 101.4.apakšpunktā minētajām prasībām.

107.[1] Evakuācijas izejas tikai pa ārējām atklātām slīpām vai vītņveida kāpnēm var paredzēt būvēm, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme nepārsniedz astoņus metrus.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

108. Vienu no evakuācijas izejām no būves stāviem var paredzēt caur citu ugunsdrošības nodalījumu. Pārējām evakuācijas izejām jāatbilst šā būvnormatīva 101.1., 101.3. vai 101.4. apakšpunktā minētajām prasībām. Evakuāciju atļauts paredzēt tikai caur vienu ugunsdrošības nodalījumu, izņemot gadījumu, ja ir ievērots šā būvnormatīva 102., 141. punktā un pielikuma 6. tabulā noteiktais maksimālais attālums līdz tuvākajai citai evakuācijas izejai, kas atbilst šā būvnormatīva 101.1., 101.3. vai 101.4. apakšpunktā minētajām prasībām.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

109. Evakuācijai nav atļauts izmantot liftus un tiem analogas iekārtas.

110. Evakuāciju nav atļauts paredzēt caur ugunsdroši atdalītām tehniskajām telpām un telpām, kurās ir sprādzienbīstama vide.

111. I, II, III, IV, IVa un V lietošanas veida būvēs evakuāciju nav atļauts paredzēt caur VI, VIa un VII lietošanas veida būvēm un telpām.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

112. Viena evakuācijas izeja no stāva ir pieļaujama šādās būvēs:

112.1. I lietošanas veida būvēs, kurās augstākā stāva grīdas līmenis nav augstāks par astoņiem metriem;

112.2. I lietošanas veida būvēs, kurās augstākā stāva grīdas līmenis nav augstāks par 28 metriem, ja evakuācija paredzēta tikai no dzīvokļiem caur ugunsaizsargātu kāpņu telpu un katrā dzīvoklī ir atverama aila;

112.3. I lietošanas veida būvēs, kurās augstākā stāva grīdas līmenis nav augstāks par 75 metriem, ja evakuācija paredzēta caur 1.veida dūmaizsargātu kāpņu telpu, kopējā dzīvokļu platība vienā stāvā nav lielāka par 500 m^2 un stāvos nav iebūvētas citu lietošanas veidu telpas, kas nav saistītas ar būves ekspluatācijas nodrošināšanu;

112.4. V, VI, VIa un VII lietošanas veida būvēs, kurās augstākā stāva grīdas līmenis nav augstāks par 28 metriem, evakuācijas ceļa garums nepārsniedz 30 metrus, stāvā paredzēts uzturēties ne vairāk par 50

lietotājiem un katrā lietošanas veida telpu grupā vai stāvā ir atverama aila;

112.5. II, III, IV un IVa lietošanas veida būvēs, kurās paredzēts uzturēties ne vairāk par 50 lietotājiem un katrā stāvā ir atverama aila;

112.6. būvēs, kurās augstākā stāva grīdas līmenis nav augstāks par 28 metriem, ja evakuācija paredzēta caur dūmaizsargātu kāpņu telpu un evakuācijas ceļa garums nepārsniedz 30 metrus;

112.7. atklātās būvēs.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

5.2. Kāpnes un kāpņu telpas evakuācijas ceļos

(Apakšnodaļas nosaukums MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

113. Būves lietotāju evakuācijai un ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbībai paredz ugunsaizsargātas un dūmaizsargātas kāpņu telpas, kā arī atklātas kāpnes un ārējās evakuācijas kāpnes.

114. Kāpņu telpu būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība un iebūvējamo būvizstrādājumu minimālās ugunsreakcijas klases norādītas šā būvnormatīva pielikuma 1. un 2.tabulā.

115. Ārējās evakuācijas kāpnes izbūvē ar slīpiem laidiem vai vītņveidā no A1 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumiem.

116. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 28 metrus, izbūvē dūmaizsargātas kāpņu telpas. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 50 metrus, automātiskajām ugunsaizsardzības sistēmām un ierīcēm (izņemot automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas, kā arī automātiskās balss ugunsgrēka izziņošanas sistēmas) rezerves elektroapgādi paredz no ģeneratora ar iekšdedzes dzinēju. Ģeneratoru ar iekšdedzes dzinēju var neparedzēt būvēs, kurās vismaz viena no kāpņu telpām ir 1.veida dūmaizsargāta kāpņu telpa.

(Grozīts ar MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

117. Atkarībā no tehniskajiem risinājumiem, ar kuriem nepieļauj piedūmošanas iespēju, izšķir šādu veidu dūmaizsargātas kāpņu telpas:

117.1. 1.veids – kāpņu telpas savienojums ar citām telpām ierīkots stāvu līmenī caur atklātu ārējo zonu (balkoniem, lodžijām, atklātām pārejām un galerijām) un tiešu izeju uz āru zemes virsmas līmenī;

117.2. 2.veids – kāpņu telpā ugunsgrēka gadījumā visā tās apjomā nodrošina gaisa virsspiedienu;

117.3. 3.veids – kāpņu telpas savienojums ar citām telpām ierīkots caur ugunsdrošības priekštelpu, kurā ugunsgrēka gadījumā ir nodrošināts gaisa virsspiediens.

118. Izejas no dūmaizsargātām kāpņu telpām zemes virsmas līmenī ierīko tieši uz āru vai caur ugunsdrošu priekštelpu, kurā nepieļauj piedūmošanas iespēju. Šajā gadījumā ugunsdrošās priekštelpas būvkonstrukciju ugunsizturībai un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klasei jābūt ne zemākai par kāpņu telpas būvkonstrukciju ugunsizturību un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klasi. Prasības būvkonstrukciju ugunsizturībai un ugunsreakcijas klasei neattiecas uz vējtveriem.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

118.[1] Logus 2. veida dūmaizsargātās kāpņu telpās paredz tā, lai nodrošinātu, ka, darbojoties virsspiediena sistēmai, tie ir aizvērtā stāvoklī.

(MK 26.09.2023. noteikumu Nr. 545 redakcijā)

119. Ugunsaizsargātas un dūmaizsargātas kāpņu telpas (izņemot 1. veida dūmaizsargātas kāpņu telpas) caur ugunsdrošības priekštelpu var būt savienotas ar ēkas cokolstāvu, pagrabstāvu vai pazemes stāviem. Prasība neattiecas uz cokolstāviem vai pagrabstāviem, kuros ir paredzētas dūmu izvades ailas, kas atbilst šā būvnormatīva 167., 168. vai 169. punktā minētajām prasībām.

(MK 26.09.2023. noteikumu Nr. 545 redakcijā)

120. Kāpņu laidu un kāpņu laukumu brīvais platums nedrīkst būt mazāks par evakuācijas ceļa minimālo platumu, kā arī par evakuācijai paredzēto izeju (durvju) un ailu platumu. Kāpņu laida brīvais platums nedrīkst būt mazāks par:

120.1. 1400 mm – ugunsdrošības nodalījumam, no kura paredzēts evakuēt vairāk nekā 250 lietotājus;

120.2. 1200 mm – ugunsdrošības nodalījumam, no kura paredzēts evakuēt vairāk nekā piecus lietotājus;

120.3. 700 mm – kāpnēm, pa kurām paredzēts evakuēt ne vairāk kā piecus lietotājus.

121. Atjaunojamās un pārbūvējamās būvēs atļauts saglabāt esošos kāpņu telpu gabarītus.

122. Izejas no ugunsaizsargātām kāpņu telpām zemes virsmas līmenī ierīko tieši uz āru vai caur ugunsdroši atdalītu telpu, kuras būvkonstrukciju ugunsizturība un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase atbilst kāpņu telpu būvkonstrukciju ugunsizturībai un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klasei. Prasības būvkonstrukciju ugunsizturībai un ugunsreakcijas klasei neattiecas uz vējtveriem.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

123. Drīkst noapaļot kāpņu laukuma stūrus un mainīt tā ģeometriju, ja tiek saglabāts šajā apakšnodaļā noteiktais evakuācijas ceļa platums pa rādiusu.

124. Kāpņu slīpums evakuācijas ceļos nav lielāks par 1:1, pakāpiena platums ir vismaz 250 mm, pakāpiens nav augstāks par 220 mm.

125. Kāpnes, kas paredzētas ne vairāk kā pieciem lietotājiem, pieļauts izbūvēt ar slīpumu 2:1.

126. Līklīniju vai vītņveida kāpnēm pakāpiena šaurākā mala ir vismaz 220 mm, bet kāpnēm, kuras paredzētas kā otra evakuācijas izeja no telpām, kas paredzētas līdz 25 lietotājiem, – līdz 120 mm. Kāpņu platumu nosaka atbilstoši šā būvnormatīva 120.punktam.

127. Kāpņu telpās nedrīkst ierīkot telpas, kas paredzētas citam lietošanas mērķim, izvietot cauruļvadus, kas paredzēti sašķidrinātai gāzei vai degtspējīgiem šķidrumiem, ventilācijas vadus, iebūvētus skapjus, atklāti izvietotus elektroapgādes kabeļus vai vadus spriegumam virs 230 V, izejas no kravas liftiem vai pacēlājiem, kā arī izvietot iekārtas un būvkonstrukcijas, kuras ir izvirzītas ārpus sienu plaknēm līdz 2,2 metru augstumam no pakāpieniem vai kāpņu laukumiem.

128. Attālums starp kāpņu laidiem ir vismaz 50 mm vai tiek paredzēti citi pasākumi, kas nodrošina ugunsgrēka dzēšanai nepieciešamā ūdens padevi būves augšējos stāvos.

129. Kāpņu telpās atļauts iebūvēt un atklāti izvietot inženiertīklu un ugunsdzēsības šļūteņu iekārtu skapjus un sildķermeņus, ja tie nesamazina evakuācijas ceļa platumu un kāpņu telpu sienu ugunsizturību.

130. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme nepārsniedz 28 metrus, kāpņu telpās atļauts ierīkot atkritumu vadus, ja to ugunsreakcijas klase nav zemāka par A2-s1, d0 un ja tas nav pretrunā ar pašvaldības vietējiem apbūves noteikumiem. Ja atkritumu vada būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir zemāka par A2-s1, d0, to izvieto ugunsdroši atdalītā telpā.

131. III lietošanas veida būvēs un mācību iestādēs evakuācijas kāpnes nedrīkst būt vītņveida, ja vidējās atveres diametrs ir mazāks par 1000 mm. Kāpņu pakāpiena šaurākā mala nedrīkst būt mazāka par 220 mm. Kāpņu platumu nosaka atbilstoši nepieciešamā evakuācijas ceļa platumam.

132. Kāpnes evakuācijas ceļos aprīko ar margām, kas nav zemākas par 1,1 m.

(Grozīts ar MK 26.09.2023. noteikumiem Nr. 545)

133. Ugunsaizsargātā kāpņu telpā dūmu izvadei katra virszemes stāva līmenī ārējā norobežojošajā konstrukcijā paredz dūmu izvades ailu.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

134. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme nepārsniedz astoņus metrus un ugunsaizsargātās kāpņu telpas ārsienās katrā stāvā nav atveramās dūmu izvades ailas, dūmu izvades ailu paredz kāpņu telpas augšējā zonā, kuras brīvā atvēruma laukums ir vismaz 5 % no kāpņu telpas laukuma un nav mazāks par 1 m^2. Dūmu izvades ailu aizpildījumiem šajā gadījumā paredz vadību (atvēršanu un aizvēršanu) no manuālajām tālvadības iedarbināšanas ierīcēm, kas ierīkotas kāpņu telpā katra virszemes stāva līmenī.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

135. Ja ugunsaizsargātā kāpņu telpā nav dūmu izvades ailu atbilstoši šā būvnormatīva 133. u n 134.punktā minētajām prasībām, paredz dūmaizsargātu kāpņu telpu.

136. *(Svītrots ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)*

137. Kāpņu telpas ārdurvju platums nedrīkst būt mazāks par evakuācijas izeju minimālo platumu, kas noteikts šā būvnormatīva 120.punktā.

138. 1.veida dūmaizsargātās kāpņu telpās ar izeju no stāva caur ārējo atdalīto zonu attālumam no kāpņu telpas durvīm līdz logiem jābūt ne mazākam par diviem metriem.

139. Nav atļauts liftu izejas paredzēt 1.veida dūmaizsargātās kāpņu telpās.

140. Ailu (kas vērstas pret ārējām evakuācijas kāpnēm, kuras paredzētas kā evakuācijas izeja no būves stāviem, kā arī ārējo norobežojošo konstrukciju ugunsizturībai) aizpildījumiem divu metru attālumā no kāpnēm nepieciešama ugunsizturība vismaz EI-30 (izņemot U3 ugunsnoturības pakāpes būves).

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

5.3. Evakuācijas ceļa garums

141. Evakuācijas ceļa garumu un aprēķināmo telpas platību vienam lietotājam nosaka atbilstoši šā būvnormatīva pielikuma 6.tabulai. Evakuācijas ceļa garumu no strupceļa zonas nosaka kā 50 % no šā būvnormatīva pielikuma 6.tabulā norādītā attāluma. Ja evakuācijas ceļa garums pārsniedz šā būvnormatīva pielikuma 6.tabulā norādīto attālumu, veido aizsargātu evakuācijas ceļu.

142. Evakuācijas ceļa garumu no telpām, kuru platība nav lielāka par 50 m2, līdz evakuācijas izejai nosaka no telpas izejas durvīm, ja tās veras evakuācijas virzienā.

5.4. Evakuācijas ceļa gabarīti

143. Evakuācijas ceļa minimālais platums ir vismaz 1,20 metru, bet ārstniecības un aprūpes iestāžu telpās, kurās uzturas aprūpējamie lietotāji, kuri patstāvīgi nevar evakuēties, – vismaz 1,80 metru. Evakuācijas ceļa platumu atļauts samazināt līdz vienam metram, ja tas paredzēts līdz 50 evakuējamiem un līdz 700 mm, ja tas paredzēts līdz pieciem evakuējamiem.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

144. Ja evakuējamo skaits no telpas vai no vienā stāvā izvietotām telpām pārsniedz 250 lietotājus, evakuācijas ceļa summāro platumu katriem nākamajiem 100 lietotājiem palielina par 50 cm.

145. Aprēķinot evakuācijas ceļa platumu, ņem vērā durvju vērtņu platumu, kuras veras no telpām uz evakuācijas ceļa pusi un var traucēt evakuācijas ceļa lietošanu, samazinot normatīvo evakuācijas ceļa platumu. Šādā gadījumā gaiteņa aprēķina platumu evakuācijas ceļa platuma aprēķinā samazina par:

145.1. pusi no durvju vērtnes platuma, ja durvis izvietotas gaiteņa vienā pusē;

145.2. durvju vērtnes platumu, ja durvis izvietotas abās gaiteņa pusēs posmā, kas ir īsāks par divkāršotu gaiteņa platumu.

146. Evakuācijas ceļa brīvais augstums ir vismaz divi metri, un šajā augstumā nav pieļaujami nekādi šķēršļi. Evakuācijas ceļa augstums pagrabstāvos, kuros paredzēts uzturēties ne vairāk par pieciem lietotājiem, ir vismaz 1,90 metri.

5.5. Durvis

147. Evakuācijas izejās durvis:

147.1. atveras evakuācijas virzienā, izņemot durvis būvēs, to daļās vai telpās, kurās lietotāju skaits ir mazāks par 25, vai durvis, kas ved uz citu ugunsdrošības nodalījumu;

147.2. netraucē lietotājiem ar kustību traucējumiem izmantot attiecīgos pārvietošanās līdzekļus;

147.3. ir viegli atveramas no telpas iekšpuses bez aizkavējuma un šķēršļiem (izņemot dzīvokļu durvis). Par aizkavējumu tiek uzskatīts jebkurš šķērslis, kas liedz atvērt durvis ilgāk par trim sekundēm;

147.4. ir aprīkotas ar pašaizvēršanās mehānismu, izņemot dzīvokļu durvis;

147.5. dzīvokļos, kurus izmanto īslaicīgai īrei, ir viegli atveramas bez atslēgas vai citas atvēršanas ierīces no telpas iekšpuses bez aizkavējuma un šķēršļiem.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567; MK 26.09.2023. noteikumiem Nr. 545)

148. Ugunsdrošas divviru durvis aprīko ar pašaizvēršanās mehānismiem, kuri secīgi aizver durvju vērtnes.

149. Durvju brīvais augstums evakuācijas ceļos un izejās ir vismaz divi metri. To durvju un eju augstumu, kas ved laukā no tehniskā stāva, kurā paredzēts uzturēties ne vairāk par pieciem lietotājiem, atļauts samazināt līdz 1,9 metriem, bet durvis izejām uz bēniņiem vai jumtu – līdz 1,5 metriem. Durvju brīvais platums ir vismaz 0,9 metri. Tehniskajām telpām, saimniecības telpām un citām būves telpām, kurās var atrasties līdz pieciem būves lietotājiem, durvju brīvo platumu atļauts samazināt līdz 700 mm.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

150. Šā būvnormatīva 147.punktā minētās prasības neattiecas uz III lietošanas veida būvēm ar specifisku iekšējo režīmu, kā arī uz būvēm, kurās izmitinātas personas, kurām kompetentas institūcijas ir ierobežojušas pārvietošanās brīvību. Šajās telpās jāparedz citi pasākumi, kas nodrošina cilvēku evakuāciju ugunsgrēka gadījumā.

151. Ja evakuācija paredzēta no viena ugunsdrošības nodalījuma uz citu, durvju vēršanās virziens ir no tā

ugunsdrošības nodalījuma, kurā var uzturēties lielāks lietotāju skaits.

152. Kāpņu telpas durvju minimālā ugunsizturība norādīta šā būvnormatīva pielikuma 1. tabulā. Būves daļās, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 28 metrus, kāpņu telpas durvju ugunsizturība ir vismaz EI-60.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

153. Ja būves ugunsdrošajās būvkonstrukcijās izbūvētām durvīm, logiem, lūkām, vārtiem, vārstiem un citiem ailu aizpildījumiem atbilstoši lietošanas veidam vai tehnoloģijas prasībām jābūt atvērtā stāvoklī, paredz ierīces, kuras ugunsgrēka gadījumā nodrošina šo ailu aizpildījumu automātisku aizvēršanos.

(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

154. Evakuācijas ceļos un izejās, kas paredzētas vairāk nekā 10 lietotāju evakuācijai, aizliegts izbūvēt turniketus, bīdāmas, saliekamas, paceļamas (nolaižamas) durvis un virpuļdurvis, ja tās nav aprīkotas ar ierīcēm manuālai atvēršanai vai ierīcēm, kas evakuācijas gadījumā nodrošina automātisku atvēršanu un nobloķēšanu atvērtā stāvoklī. Izbūvējot virpuļdurvis, papildus paredz veramu durvju izbūvi, nodrošinot minimālos evakuācijas izeju gabarītus.

(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

155. Ugunsdrošās durvis, kas izbūvētas ugunsdrošās būvkonstrukcijās (izņemot dzīvokļu durvis) aprīko ar pašaizvēršanās mehānismu.

156. Ārējo durvju ugunsizturība un būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase nav normēta (izņemot durvis, kas atrodas ugunsdrošās sienās, un durvis, kas ved uz ārējām evakuācijas kāpnēm).

5.6. Ugunsdzēsēju lifti

157. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 50 metrus, paredz vismaz vienu ugunsdzēsēju liftu. Prasība neattiecas uz būvēm vai būves daļām, kurās neuzturas pastāvīgi lietotāji.

158. Ugunsdzēsēju liftus projektē un izbūvē, ievērojot šādus nosacījumus:

158.1. ugunsdzēsēju liftu šahtas ir ugunsdroši atdalītas no citām telpām, tai skaitā no citas nozīmes liftu šahtām;

158.2. ugunsdzēsēju lifta kabīnes izmērs ir vismaz 1,1 x 1,4 metri;

158.3. katra ugunsdzēsēju lifta piestātne ir aprīkota ar ugunsdrošības priekštelpu;

158.4. ugunsdzēsēju lifta kabīne aprīkota ar divpusīgu sarunu iekārtu (starp kabīni un galveno iekāpšanas stāvu);

158.5. ugunsdzēsēju lifta elektroapgādi nodrošina vismaz divi neatkarīgi elektroapgādes avoti;

158.6. elektroenerģijas piegādes kabeļu ugunsizturība atbilst piemērojamajā standartā noteiktajai, bet nav mazāka par 30 minūtēm.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201)

159. Galvenais iekāpšanas stāvs ugunsdzēsēju liftos ir būves galvenās ieejas stāvs, kas nodrošina ugunsdroši atdalītu tiešu ieeju no āra vai caur vestibilu, kura ugunsslodze nav lielāka par 300 MJ/m^2.

5.7. Evakuācijas avārijapgaismes un apzīmējumi

160. Evakuācijas avārijapgaismes ir avārijapgaismes daļa, kas nodrošina apgaismojumu cilvēku evakuācijas laikā, ja nedarbojas pamatapgaisme.

161. Evakuācijas avārijapgaismi ierīko:

161.1. būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 28 metrus, – aizsargātos evakuācijas ceļos;

161.2. evakuācijas ceļos, tai skaitā aizsargātos evakuācijas ceļos, ja evakuējamo skaits ir 50 cilvēku un vairāk;

161.3. II, III, IV, IVa un V lietošanas veida būvēs vai telpās, ja tajās vienlaikus atrodas vairāk par 100 cilvēkiem;

161.4. ugunsaizsardzības sistēmu kontroles un vadības iekārtu telpās, ugunsdzēsības sistēmu sūkņu un to vadības mezglu telpās.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

162. Evakuācijas izejas un evakuācijas ceļus, kas paredzētas vismaz 50 cilvēku evakuācijai, aprīko ar izgaismotiem evakuācijas izejas un evakuācijas ceļus norādītājiem. Izgaismotie evakuācijas izeju un evakuācijas ceļu norādītāji ir pastāvīgi ieslēgti darba režīmā vai paredzēta to automātiska ieslēgšanās no automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas vai automātiskās sprinkleru ugunsdzēsības sistēmas.

(Grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

163. Evakuācijas apgaismes tīkli un izgaismotie evakuācijas izejas norādītāji ir pieslēgti diviem neatkarīgiem elektroapgādes avotiem. Rezerves elektroapgādes avots nodrošina izgaismoto evakuācijas izeju un evakuācijas ceļu norādītāju darbību vismaz 30 minūtes.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

6. Būves dūmaizsardzība

164. Lai ugunsgrēka gadījumā ierobežotu dūmu izplatīšanos vai nodrošinātu dūmu izvadi no telpām, būvē paredz:

164.1. automātiskās gaisa virsspiediena sistēmas;

164.2. dūmu izvades ailas;

164.3. automātiskās dūmu un karstuma izvades sistēmas;

164.4. neautomātiskās dūmu un karstuma izvades sistēmas.

165. Automātiskās gaisa virsspiediena sistēmas paredz:

165.1. 2.veida dūmaizsargātās kāpņu telpās;

165.2. 3.veida dūmaizsargāto kāpņu telpu ugunsdrošības priekštelpās;

165.3. liftu šahtās būves daļā, kurā ir 2. vai 3. veida dūmaizsargāta kāpņu telpa;

165.4. liftu priekštelpās, kas atrodas būvēs ar dūmaizsargātām kāpņu telpām, ja nav paredzēta liftu šahtu automātiskā virsspiediena dūmaizsardzības sistēma;

165.5. aizsargātos evakuācijas ceļos, kuros nav dūmu izvades ailas;

165.6. I, II, III, IV, IVa, V, VI un VII lietošanas veida būves daļās, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme

pārsniedz 28 metrus un kurās ir dūmaizsargātās kāpņu telpas aizsargātos evakuācijas ceļos.

(Grozīts ar MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

166. Šā būvnormatīva 165.2., 165.4., 165.5. un 165.6.apakšpunktā minētajās telpās automātiskās gaisa virsspiediena sistēmas darbību nodrošina tajā stāvā, kurā ir izcēlies ugunsgrēks.

167. Dūmu izvades ailas paredz katrā būves ugunsdrošības nodalījuma stāvā. Dūmu izvades ailas minimālā platība ir vismaz 0,5 m^2.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

167.[1] Ja dūmu izvades aila atrodas augstāk par diviem metriem no telpas grīdas līmeņa, tai nodrošina manuālo tālvadību ar distances vadības ierīci (atvēršanai un aizvēršanai), kas atrodas pie evakuācijas izejas no aizsargājamās telpas un brīvi pieejama no telpas grīdas līmeņa.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

168. Attālums no ugunsdrošības nodalījuma vai jebkura punkta stāvā līdz dūmu izvades ailai nedrīkst pārsniegt 15 metrus.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

169. Atsevišķā telpā attālumu no jebkura punkta līdz dūmu izvades ailām var palielināt līdz 30 metriem, ja dūmu izvades ailas atrodas augstāk par diviem metriem no telpas grīdas līmeņa un dūmu izvades ailu kopējā platība ir:

169.1. telpās, kuru mainīgā ugunsslodze pārsniedz 1200 MJ/m^2, – vismaz 3 % no aizsargājamās telpas platības;

169.2. telpās, kuru mainīgā ugunsslodze ir no 600 MJ/m^2 līdz 1200 MJ/m^2 (ieskaitot), – vismaz 1 % no aizsargājamās telpas platības;

169.3. telpās, kuru mainīgā ugunsslodze ir no 300 MJ/m^2 līdz 600 MJ/m^2 (ieskaitot), – vismaz 0,5 % no aizsargājamās telpas platības;

169.4. telpās, kuru mainīgā ugunsslodze nepārsniedz 300 MJ/m^2 (ieskaitot), – vismaz 0,2 % no aizsargājamās telpas platības.

(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

169.[1] VI un VII lietošanas veida būvēs un telpās, kuras aizsargātas ar automātisko ugunsdzēsības sistēmu, dūmu izvades ailu kopējo platību šā būvnormatīva 169.1., 169.2. un 169.3 apakšpunktā minētajās telpās var samazināt uz 25 %.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

170. Neautomātisko dūmu un karstuma izvades sistēmu paredz:

170.1. ugunsdrošības nodalījumā, stāvā un telpā, kurā nav dūmu izvades ailu, kas atbilst šā būvnormatīva 168. vai 169.punktā minētajām prasībām;

170.2. skatuvēs ar šņorbēniņiem;

170.3. pazemes stāvos, kuru zemākā stāva grīda atrodas zemāk par četriem metriem no vidējā zemes atzīmes līmeņa;

170.4. ja dūmu izvades ailas (dūmu lūkas) paredzētas jumta konstrukcijā.

(Grozīts ar MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692)

170.[1] Veidojot neautomātisko dūmu un karstuma izvades sistēmu ar dūmu lūkām:

170.[1] 1. paredz vismaz vienu dūmu lūku aizsargājamās telpas grīdas platībai 400 m^2;

170.[1] 2. attālums starp dūmu lūkām nepārsniedz 20 metrus;

170.[1] 3. attālums no dūmu lūkas līdz ugunsdrošajai sienai nav mazāks par pieciem metriem.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

171. Telpās, kurās nav iespējams ierīkot neautomātisko dūmu un karstuma izvades sistēmu ar dabīgo izvadi, paredz dūmu un karstuma izvades sistēmu ar mehānisko vilkmi vai mehānisko kompensācijas gaisa padevi.

172. Automātisko dūmu un karstuma izvades sistēmu paredz ātrijos.

173. Dūmu izvadi var neparedzēt no:

173.1. VI un VIa lietošanas veida telpām, kurās ugunsslodze nepārsniedz 300 MJ/m^2;

173.2. citām telpām ar platību līdz 50 m^2, kurās ugunsslodze nepārsniedz 300 MJ/m^2;

173.3. telpām, caur kurām nenotiek cilvēku evakuācija, ja ugunsslodze tajās nepārsniedz 300 MJ/m^2;

173.4. atklāta tipa būvēm;

173.5. U3 ugunsnoturības pakāpes būvju VI un VIa lietošanas veida telpām.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692; MK 26.09.2023. noteikumiem Nr. 545)

7. Automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas un ierīces

7.1. Vispārīgās prasības

174. Atbilstoši būves vai telpas lietošanas veidam un telpu plānojumam paredz šādas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas un ierīces:

174.1. autonomos ugunsgrēka detektorus;

174.2. automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas;

174.3. automātiskās balss ugunsgrēka izziņošanas sistēmas;

174.4. automātiskās ugunsdzēsības sistēmas, automātiskās atdzesēšanas sistēmas un automātiskos ugunsdzēsības ūdens aizsegus;

174.5. automātiskās gaisa virsspiediena sistēmas;

174.6. automātiskās dūmu un karstuma izvades sistēmas.

175. Automātisko ugunsaizsardzības sistēmu projektē un izbūvē atbilstoši būvniecību un ekspluatāciju regulējošo normatīvo aktu prasībām, piemērojamo standartu norādījumiem, ugunsaizsardzības sistēmas elementu ražotāju prasībām, būves arhitektūras un plānojuma risinājumiem, kā arī būves ekspluatācijas un tehnoloģiskā procesa īpatnībām. Automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas patstāvīgi un mijiedarbībā ar citām inženiertehniskajām

sistēmām nodrošina normatīvajos aktos paredzēto funkciju veikšanu automātiskajā un manuālajā vadības režīmā.
(MK 11.09.2018. noteikumu Nr. 567 redakcijā)

176. Automātiskā ugunsaizsardzības sistēma trauksmes, bojājumu, bloķēšanas ierīču un sistēmu signālus automātiski pārraida uz kontroles un signalizācijas ierīci (pulti), kuru pastāvīgi uzrauga personāls. Ja kontroles un signalizācijas ierīce (pults), kuru pastāvīgi uzrauga personāls, neatrodas ar šo sistēmu vienā aizsargājamā objektā, trauksmes signālu pārraida arī uz aizsargājamās būves fasādes redzamā vietā izvietoto gaismas un skaņas trauksmes ierīci, kas novietota vismaz 2,5 metrus augstāk par zemes virsmas (grīdas) līmeni.

177. Automātiskajām ugunsaizsardzības sistēmām nodrošina:

177.1. nepārtrauktu diennakts darbību dežurējošā (gaidīšanas) režīmā;

177.2. nepārtrauktu elektroapgādi vismaz no diviem elektroenerģijas piegādes avotiem, un elektroapgādes instalācijai paredz ugunsaizsardzību, kas ugunsgrēka gadījumā nodrošina vismaz 30 minūtes ilgu sistēmas darbību;

177.3. dežurējošā režīmā un darbības režīmos - vadības (palaišanas) ķēžu, strāvas piegādes avotu (pamata un rezerves) un sakaru līniju darbspējas automātisku kontroli ar akustisko un vizuālo signalizāciju.

178. Sprādzienbīstamā un ķīmiski agresīvā vidē automātiskajās ugunsaizsardzības sistēmās izmanto ierīces un instalāciju, kas paredzētas uzstādīšanai un darbībai attiecīgajā vidē.

179. Kontroles un signalizācijas ierīci (pulti) izvieto viegli pieejamās vietās (telpās), ieteicams – būves pirmajā stāvā vai cokola stāvā.

180. Automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas veidu (tipu) nosaka būvniecības ierosinātājs projektēšanas uzdevumā atbilstoši normatīvajiem aktiem un iekārtu ražotāju tehniskajiem noteikumiem.
(Grozīts ar MK 24.04.2018. noteikumiem Nr. 233)

181. Automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas balss, skaņas vai vizuālās signalizācijas ierīces var neparedzēt būvēs un telpās, kurās uzturas personas, kurām kompetentas institūcijas ir ierobežojušas pārvietošanās brīvību, kā arī ārstniecības un aprūpes iestāžu telpās, kurās uzturas cilvēki, kas nav spējīgi patstāvīgi evakuēties. Ugunsgrēka izziņošanu šādās būvēs un telpās paredz saskaņā ar projektēšanas uzdevumu.

7.2. Prasības autonomiem ugunsgrēka detektoriem

182. Autonomos ugunsgrēka detektorus paredz:

182.1. I lietošanas veida būvēs, izņemot saimniecības ēkas un būves. Katrā dzīvoklī paredz vismaz vienu autonomu ugunsgrēka detektoru, kas reaģē uz dūmiem;

182.2. II un III lietošanas veida būvēs un telpās, kurās ir ne vairāk par 10 izmitināšanas vietām. Detektorus izvieto telpās, kuras paredzētas gulēšanai.

183. Autonomos detektorus uzstāda atbilstoši ražotāja tehniskajiem noteikumiem un projektēšanas uzdevumam.

184. Autonomos ugunsgrēka detektorus var aizstāt ar automātisko ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmu vai ar ugunsgrēka detektoriem, kuri pieslēgti pie citas sistēmas kontroles un signalizācijas ierīces (pults).

7.3. Prasības automātiskajām ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmām

185. Automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas paredz:

185.1. II un III lietošanas veida būvēs un telpās, kurās ir vairāk par 10 izmitināšanas vietām;

185.2. II, III, IV, IVa un V lietošanas veida būvēs un telpās, kuru stāvu kopējā platība ir lielāka par 200 m^2;

185.3. VI lietošanas veida būvēs (izņemot rezervuārus) un telpās, kuru platība pārsniedz 50 m^2 un kurās paredz naftas, naftas produktu un citu viegli uzliesmojošu vielu pārsūknēšanu, izliešanu, izsniegšanu, fasēšanu vai uzglabāšanu;

185.4. VI un VII lietošanas veida būvēs un telpās, kuru kopējā platība pārsniedz 1000 m^2 un ugunsslodze pārsniedz 25 MJ/m^2;

185.5. citu automātisko ugunsaizsardzības sistēmu vadībai, kurām atbilstoši normatīvajiem aktiem un projektēšanas uzdevumam ir nepieciešams automātiskais vadības režīms;

185.6. IV, IVa, V, VI, VII lietošanas veida telpās, kas izvietotas I lietošanas veida būvē;

185.7. pazemes stāvos, kuru zemākā stāva grīda atrodas zemāk par četriem metriem no vidējā zemes atzīmes līmeņa.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567)

186. Automātisko ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmu var neparedzēt atklāta tipa būvēs un mazstāvu dzīvojamo māju palīgēkās.

187. Automātisko ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmu projektē, nodrošinot ugunsgrēka automātisku atklāšanu un trauksmes signālu pārraidi katrā telpā šā būvnormatīva 185.punktā minētajās būvēs, izņemot:

187.1. sanitārtehniskās un tehniskās telpas, kuru ugunsslodze ir mazāka par 25 MJ/m^2;

187.2. inženiertīklu šahtas;

187.3. saldētavas, kuru tilpums ir mazāks par 20 m^3.

188. Būvēs, kurās paredzēta automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas ierīkošana, aizsargātos evakuācijas ceļos un kāpņu telpās uzstāda ugunsgrēka detektorus, kuri reaģē uz dūmiem.

189. Ugunsgrēka atklāšanas gadījumā automātiskā ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēma nosūta signālu citu ugunsdzēsības inženiertehnisko sistēmu vadībai atbilstoši normatīvajiem aktiem un projektēšanas uzdevumam.

190. Automātisko ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmu var neparedzēt telpās, kurās tās funkcijas pilda cita automātiskā ugunsaizsardzības sistēma, ievērojot šā būvnormatīva 188.punktā minētās prasības.

7.4. Prasības automātiskajām balss ugunsgrēka izziņošanas sistēmām

191. Automātiskās balss ugunsgrēka izziņošanas sistēmas paredz:

191.1. II, IV, IVa un V lietošanas veida būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 28 metrus vai kurās vienlaikus var atrasties vairāk par 500 lietotājiem;

191.2. III lietošanas veida būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz astoņus metrus un kurās ir vismaz 50 izmitināšanas vietas;

191.3. muzeju un izstāžu ēkās un telpās, kuru kopējā platība pārsniedz 1000 m^2.

192. Automātisko balss ugunsgrēka izziņošanas sistēmu šā būvnormatīva 191.punktā minētajās būvēs projektē, nodrošinot trauksmes balss paziņojuma saprotamību katrā telpā, kurā var atrasties cilvēki.

193. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme nepārsniedz 28 metrus, automātiskajā balss ugunsgrēka izziņošanas sistēmā var paredzēt izziņošanas zonas, kas vienlaikus izziņo informāciju pa vairākiem stāviem. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 28 metrus, viena izziņošanas zona nedrīkst būt lielāka par vienu būves stāvu.

194. Būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 28 metrus, automātisko balss ugunsgrēka izziņošanas sistēmu projektē tā, lai stāvos ugunsgrēku automātiskajā un manuālajā vadības režīmā var izziņot šādā secībā:

194.1. izziņošanas zonās stāvā, kurā izcēlies ugunsgrēks;

194.2. izziņošanas zonās virs stāva, kurā izcēlies ugunsgrēks;

194.3. citās izziņošanas zonās.

7.5. Prasības automātiskajām ugunsdzēsības sistēmām, automātiskajām ūdens atdzesēšanas sistēmām un automātiskajiem ugunsdzēsības ūdens aizsegiem

195. Automātiskās ugunsdzēsības sistēmas paredz:

195.1. ugunsdrošības nodalījumos, kuru platība pārsniedz šā būvnormatīva pielikuma 3.tabulā norādīto maksimāli pieļaujamo platību;

195.2. I lietošanas veida būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 75 metrus;

195.3. būvēs (izņemot I lietošanas veida būves), kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 50 metrus;

195.4. būves pazemes stāvos, kuru platība ir lielāka par 1000 m^2 un kuru zemākā stāva grīda atrodas zemāk par četriem metriem no vidējā zemes atzīmes līmeņa;

195.5. būvēs, telpās vai telpas daļās (atbilstoši projektēšanas uzdevumam), kurās atrodas unikāli eksponāti, materiāli, izdevumi, rokraksti, katalogi, apraksti, pārskati un iekārtas, kā arī citi īpaši vērtīgi dokumenti un informācija;

195.6. IV lietošanas veida būves ugunsdrošības nodalījumos, kuros ir skatītāju tribīnes ar vismaz 5000 sēdvietām, ja zem tribīnes ir telpas, kurās ugunsslodze ir lielāka par 300 MJ/m^2;

195.7. IV lietošanas veida būvēs, kurās ir skatuve ar šņorbēniņiem, ja vienā ugunsdrošības nodalījumā ir vismaz 800 sēdvietu vai skatuves platība pārsniedz 120 m^2, paredzot skatuves nodalījuma skatuves un zemskatuves telpās automātisko ugunsdzēsības sistēmu;

195.8. VI lietošanas veida būves telpās, kurās paredzēta naftas, naftas produktu un citu viegli uzliesmojošu vielu pārsūknēšana, izliešana un izsniegšana, kuru platība pārsniedz 300 m^2 un kuru ugunsslodze pārsniedz

1200 MJ/m^2 vai sūkņu kopējā ražība pārsniedz 1200 m^3/h, kā arī VI lietošanas veida būves telpās, kurās paredzēta naftas, naftas produktu un citu viegli uzliesmojošu vielu fasēšana vai uzglabāšana, kuru platība pārsniedz 300 m^2 un kuru ugunsslodze pārsniedz 1200 MJ/m^2;

195.9. IV lietošanas veida būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz astoņus metrus, ugunsdrošības nodalījumos, kuru platība ir lielāka par 5000 m^2 ;

195.10. VII lietošanas veida būvēs ugunsdrošības nodalījumos, kuros paredzēta vismaz 25 transportlīdzekļu izvietošana ar liftiem un citām transportlīdzekļu transportēšanas iekārtām;

195.11. naftas, naftas produktu un citu viegli uzliesmojošu vielu virszemes rezervuāros, kuru tilpums ir lielāks par 5000 m^3.

(Grozīts ar MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567; MK 26.09.2023. noteikumiem Nr. 545)

196. Automātiskās ugunsdzēsības sistēmas var neparedzēt atklātās būvēs.

197. Būvēs un telpās, kurās paredzēta citas automātiskās ugunsaizsardzības sistēmas ierīkošana, šo sistēmu ieslēgšanu darbībā automātiskajā vadības režīmā paredz atbilstoši normatīvajiem aktiem un projektēšanas uzdevumam.

198. Automātiskās ūdens atdzesēšanas sistēmas un automātisko ūdens aizsegu paredz ugunsdrošības norobežojošo konstrukciju un ailu aizsardzībai atbilstoši normatīvajiem aktiem un projektēšanas uzdevumam.

199. Ja ūdensapgādes avoti ugunsdzēsības vajadzībām nevar nodrošināt nepieciešamo ūdens spiedienu automātisko ugunsdzēsības sistēmu, automātisko ugunsdzēsības ūdens aizsegu un automātisko atdzesēšanas sistēmu darbībai, paredz vismaz divus (darba un rezerves) neatkarīgus ugunsdzēsības sūkņus vai sūkņu grupas. Katrs sūknis vai viena sūkņu grupa nodrošina ugunsdzēsības vajadzībām nepieciešamo ūdens spiedienu un plūsmu. Vismaz vienam sūknim vai sūkņu grupai automātiskajās ugunsdzēsības sistēmās jābūt ar iekšdedzes dzinēju vai arī ugunsdzēsības sūkņu elektroapgādei paredz elektroģeneratoru ar iekšdedzes dzinēju. Elektroģenerators automātiski nodrošina ugunsdzēsības sūkņu elektroapgādi, ja sūkņu darbības laikā tiek traucēta elektroapgādes tīkla darbība.

200. Šā būvnormatīva 195.1., 195.2., 195.3., 195.4., 195.5., 195.7., 195.8. un 195.10.apakšpunktā minētajās būvēs un telpās jābūt ūdens sprinkleru vai ūdens drenčeru tipa automātiskajām ugunsdzēsības sistēmām (izņemot būves un telpas, kurās ugunsgrēka dzēšana ar ūdeni nebūs iespējama vai būs neefektīva un kurās jāparedz cita tipa automātiskā ugunsdzēsības sistēma, kas nesamazinās cilvēku evakuācijas drošību).

7.6. Prasības automātiskajām dūmu un karstuma izvades sistēmām un automātiskajām gaisa virsspiediena sistēmām

7.6.1. Vispārīgās prasības

201. Automātiskajai dūmu un karstuma izvades sistēmai un automātiskajai gaisa virsspiediena sistēmai jānodrošina vismaz 30 minūtes ilgu nepārtrauktu darbību ugunsgrēka gadījumā, nodrošinot attiecīgu sistēmu elektroapgādes, vadības un kontroles ķēžu ugunsaizsardzību.

202. Automātisko gaisa virsspiediena sistēmu gaisa iesūcējus, automātisko dūmu un karstuma izvades sistēmu dūmu izvades un kompensējošos gaisa iesūcējus projektē tā, lai no būves izvadāmie dūmi netiktu novadīti (recirkulēti) atpakaļ degošajā būvē un uz blakus esošajām būvēm.

202.[1] Daudzdzīvokļu ēkās automātiskajām gaisa virsspiediena sistēmām un automātiskajām dūmu un karstuma izvades sistēmām paredz automātisko vadību no automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas

sistēmas ugunsgrēka detektoriem, kas reaģē uz dūmiem un izvietoti koplietošanas evakuācijas ceļos (gaiteņos, ugunsdrošības priekštelpās, liftu priekštelpās, kāpņu telpās, aizsargātos evakuācijas ceļos), un manuālo tālvadību no automātiskās gaisa virsspiediena sistēmas un automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas manuālajām iedarbināšanas ierīcēm, kas izvietotas koplietošanas evakuācijas ceļos katrā ēkas stāvā.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

7.6.2. Prasības automātiskajām gaisa virsspiediena sistēmām un automātiskām dūmu un karstuma izvades sistēmām

203. Automātiskajām gaisa virsspiediena sistēmām paredz automātisko vadību no signāla, ko ģenerē:

203.1. automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas;

203.2. automātiskās sprinkleru ugunsdzēsības sistēmas;

203.3. manuālās tālvadības un distances vadības ierīces, kas ierīkotas evakuācijas ceļos pie izejām no telpām, kas aizsargātas ar šo sistēmu, un telpās, kurās atrodas šo sistēmu vadības un kontroles pultis.

204. Automātiskajām dūmu un karstuma izvades sistēmām paredz automātisko vadību no signāla, ko ģenerē:

204.1. automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas;

204.2. automātiskās sprinkleru ugunsdzēsības sistēmas;

204.3. ar manuālo tālvadību no distances vadības ierīcēm, kas ierīkotas evakuācijas ceļos pie izejām no telpām, kas aizsargātas ar šo sistēmu, un telpās, kurās atrodas šo sistēmu vadības un kontroles pultis.

205. Automātiskās dūmu un karstuma izvades sistēmas dūmu vārstus un dūmu lūkas paredz telpu augšdaļā ne zemāk par 80 % no telpas augstuma.

206. Automātiskos kompensācijas gaisa padošanas atvērumus vai ailas paredz telpu apakšdaļā.

207. Ātrijos, kas augstāki par 24 metriem, paredz automātisko dūmu un karstuma izvades sistēmu ar mehānisko vilkmi vai mehānisko kompensācijas gaisa padevi.

8. Neautomātiskās ugunsaizsardzības sistēmas

8.1. Vispārīgās prasības

208. Atbilstoši būves vai telpas lietošanas veidam un telpu plānojumam paredz šādas neautomātiskās ugunsaizsardzības sistēmas:

208.1. neautomātiskās ugunsdzēsības sistēmas;

208.2. neautomātiskās ūdens atdzesēšanas sistēmas;

208.3. neautomātiskie ugunsdzēsības ūdens aizsegi;

208.4. neautomātiskās dūmu un karstuma izvades sistēmas.

209. Neautomātiskās ugunsdzēsības sistēmas var aizstāt ar automātisko ugunsdzēsības sistēmu.

8.2. Prasības neautomātiskajām ugunsdzēsības sistēmām, neautomātiskajām ūdens atdzesēšanas sistēmām un neautomātiskajiem ūdens ugunsdzēsības aizsegiem

210. Neautomātiskās ugunsdzēsības sistēmas paredz:

210.1. naftas, naftas produktu un citu viegli uzliesmojošu vielu virszemes rezervuāros, kuru tilpums ir 3000-5000 m^3;

210.2. naftas produktu un citu viegli uzliesmojošu vielu izliešanas, iepildīšanas un pārsūknēšanas dzelzceļu inženierbūvēs (estakādēs), kuru garums ir lielāks par 100 metriem;

210.3. tankkuģu piestātņu tehnoloģiskajos laukumos.

211. Neautomātiskās ūdens atdzesēšanas sistēmas paredz naftas, naftas produktu, gāzes un citu viegli uzliesmojošu vielu virszemes rezervuāros, kuru sienas ir augstākas par 12 metriem.

212. Neautomātisko ugunsdzēsības ūdens aizsegu paredz tankkuģu piestātnēs, lai novērstu uguns izplatīšanos starp tankkuģiem un piestātni.

213. Neautomātiskās ugunsdzēsības sistēmas, neautomātiskās ūdens atdzesēšanas sistēmas un neautomātisko ugunsdzēsības ūdens aizsegu projektē atbilstoši normatīvajiem aktiem un projektēšanas uzdevumam, paredzot šīs sistēmas darbības ieslēgšanai manuālās vadības ierīces, kas atrodas pie aizsargājamās inženierbūves vai telpā, kurā atrodas šīs sistēmas vadības un kontroles pultis.

213.[1] Neautomātiskā ūdens ugunsdzēsības aizsega smidzināšanas intensitāte ir vismaz 0,5 l uz vienu metru skatuves portāla platuma, ja skatuves portāla augstums ir līdz 7,5 metriem, un 0,7 l uz vienu metru skatuves portāla platuma, ja skatuves portāls ir augstāks par 7,5 metriem.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

213.[2] Neautomātiskajam ūdens ugunsdzēsības aizsegam, kas aizsargā ailas starp skatuvi ar šņorbēniņiem un zāli ar 800 un vairāk stacionārām sēdvietām, ir manuālā tālvadība (elektriskā vai hidrauliskā vadība) no skatuves planšetes, dežūrtelpas, sūkņu vai vadības mezglu telpas.

(MK 19.10.2021. noteikumu Nr. 692 redakcijā)

8.3. Prasības neautomātiskajām dūmu un karstuma izvades sistēmām

214. Neautomātiskajām dūmu un karstuma izvades sistēmām paredz manuālo tālvadību ar distances vadības ierīcēm, kas ierīkotas evakuācijas ceļos katrā stāvā pie izejām no telpām, kas aizsargātas ar šo sistēmu, un telpās, kurās atrodas šo sistēmu vadības un kontroles pultis.

215. Neautomātisko dūmu un karstuma izvades sistēmu darbības laiku ugunsgrēka gadījumā paredz vismaz 30 minūtes ilgu, nodrošinot sistēmas elektroapgādes, vadības un kontroles ķēžu attiecīgu ugunsaizsardzību.

216. Neautomātiskās dūmu un karstuma izvades sistēmas dūmu vārstus, dūmu lūkas un citus dūmu izvades vadāmos atvērumus paredz telpu augšdaļā ne zemāk par 80 % no telpas augstuma. Šī prasība neattiecas uz kāpņu telpām.

217. Neautomātiskos dūmu un karstumu izvades sistēmas kompensācijas gaisa padošanas atvērumus vai ailas paredz telpu apakšdaļā.

218. Telpās, kas augstākas par 24 metriem, paredz dūmu un karstuma izvades sistēmu ar mehānisko vilkmi vai mehānisko kompensācijas gaisa padevi.

9. Zibensaizsardzība

219. Zibensaizsardzības sistēmas ierīko, lai novērstu būvju un to konstrukciju aizdegšanos zibensizlādes gadījumā.

220. Zibensaizsardzības līmeni un ierīkošanas nepieciešamību nosaka, ņemot vērā būves raksturlielumus un riska kritērijus.

221. Zibensaizsardzību projektē atbilstoši normatīvajā aktā par ēku iekšējo elektroinstalāciju noteiktajām prasībām.

222. Zibensaizsardzības ierīkošana ir obligāta būvēm, kurās ir sprādzienbīstama vide.

Ekonomikas ministra vietā –
veselības ministrs Guntis Belēvičs

Ekonomikas ministrijas iesniegtajā redakcijā

Pielikums
Latvijas būvnormatīvam LBN 201-15
"Būvju ugunsdrošība"
(apstiprināts ar Ministru kabineta
2015.gada 30.jūnija
noteikumiem Nr.333)

(Pielikums grozīts ar MK 11.04.2017. noteikumiem Nr. 201; MK 11.09.2018. noteikumiem Nr. 567; MK 07.01.2021. noteikumiem Nr. 6; MK 19.10.2021. noteikumiem Nr. 692; MK 26.09.2023. noteikumiem Nr. 545; MK 09.12.2025. noteikumiem Nr. 724)

Būvju ugunsdrošības rādītāji

1. tabula

Būvju un to ugunsdrošības nodalījumu būvkonstrukciju ugunsizturība

Nr. p. k.	Būvkonstrukcija	Būvju un to ugunsdrošības nodalījumu būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība atkarībā no būvju vai to ugunsdrošības nodalījumu ugunsnoturības pakāpēm				
		U1		U2		U3
		U1a	U1b	U2a	U2b	
1.	Nesošās sienas un kāpņu telpu sienas[8]	REI 120[1]	REI 60[2]	REI 60	REI 30[2]	netiek normēta
2.	Citas ugunsdroši atdalītas telpas norobežojošā konstrukcija[5]	EI 60	EI 30	EI 60	EI 30	netiek normēta
3.	Kolonnas	R 120[1]	R 60[2]	R 60[6]	R 30[2]	netiek normēta
4.	Kāpņu laukumi, sijas, laidi un pakāpieni evakuācijas ceļā[7]	R 60	R 30	R 60	R 30	netiek normēta
5.	Kāpņu telpas horizontāla norobežojošā konstrukcija	R 60	R 30	R 60	R 30	netiek normēta
6.	Pārsegumi, tai skaitā erkeros	REI 60	REI 30	REI 60[6]	REI 30	netiek normēta
7.	Savietotā jumta nesošās konstrukcijas[3]	R 60	R 30[2]	R 60	R 30[2]	netiek normēta
8.	Jumta nesošās būvkonstrukcijas[3]	R 30	R 15[2]	R 15	R 15[2]	netiek normēta
9.	Ugunsdroša siena	REI 180-M	REI 120-M	REI 60-M	REI 60-M	REI 60-M
10.	Ugunsdrošības nodalījuma norobežojošā konstrukcija[8]	REI 180	REI 120	REI 60	REI 60	REI 60
11.	Durvis, logi, vārti, lūkas un vārsti ugunsdrošās sienās un ugunsdrošības nodalījuma norobežojošās konstrukcijās[4]	EI 60	EI 60	EI 30	EI 30	EI 30
12.	Ailu aizpildījums ugunsdroši atdalītas telpas norobežojošās konstrukcijās[5]	EI 30	EI 30	EI 30	EI 30	netiek normēta

13.	Kāpņu telpu durvis[5]	EI 30	EI 30	EI 30	EI 30	netiek normēta
14.	Balkona, terases, galerijas nesošās konstrukcijas[9]	R 30	R 15	R 30	R 15	netiek normēta

Piezīmes.

1. U1a ugunsnoturības pakāpes I lietošanas veida būvēs vai tās daļās, kuru augstākā stāva grīdas līmenis pārsniedz 50 metrus, nesošo sienu un kāpņu telpu sienu un kolonnu ugunsizturība ir vismaz REI 180.

2. U1b vai U2b ugunsnoturības pakāpes vienstāva būvēm vai vienstāva būves daļai kolonnu, nesošo sienu un jumta nesošo konstrukciju minimālā ugunsizturība netiek reglamentēta, ja kolonnu, nesošo sienu un jumta nesošo konstrukciju būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0.

3. U1b un U2b ugunsnoturības pakāpes būvēs vai tās daļās, kuru augstākā stāva grīdas līmenis ir līdz astoņiem metriem, savietotā jumta būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība netiek reglamentēta, ja savietotā jumta būvizstrādājumu (izņemot jumta segumu un tvaika izolāciju) ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0.

4. Piemērojot šā būvnormatīva 52.2. apakšpunktu, termoizolētības rādītāju I var aizvietot ar siltuma starojuma ierobežojuma rādītāju W.

5. Piemērojot šā būvnormatīva 49. punktu, termoizolētības rādītāju I var aizvietot ar siltuma starojuma ierobežojuma rādītāju W.

6. U2a ugunsnoturības pakāpes VII lietošanas veida atklāta tipa brīvstāvošās būvēs ir atļauts samazināt nesošo kolonnu un pārsegumu ugunsizturību uz pusi, ja:

1) būves augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme ir līdz 10 metriem;

2) tiek nodrošināta ugunsdzēsības un glābšanas tehnikas piekļuve pa visu būves perimetru;

3) būves stāvu kopējā platība nepārsniedz 10000 m^2;

4) tiek nodrošināta iespēja būves lietotājiem evakuēties vismaz pa divām atsevišķām un dažādās vietās izvietotām evakuācijas izejām;

5) būve tiek nodrošināta ar iekšējā ugunsdzēsības ūdensvada sistēmu un vismaz DN 80 mm sauso stāvvadu ar Storz" tipa "C (52)" izmēra savienotājgalviņām katrā stāvā un pieslēgumu ugunsdzēsības tehnikai pirmā stāva līmenī uz ēkas ārējās sienas. Ūdensvada ievadā paredz vienvirziena vārstu. Sistēmu aprīko ar ierīcēm tās tukšošanai;

6) būves būvkonstrukciju minimālā būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz D-s2, d0;

7) būvē nav telpu, kurās pastāvīgi var uzturēties cilvēki, izņemot garāžas un autostāvvietas;

8) būve tiek nodrošināta ar automātiskās ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas manuālajiem ugunsgrēka trauksmes signāldevējiem un trauksmes ierīcēm.

7. Šī prasība neattiecas uz ārējām evakuācijas kāpnēm, dzīvokļu iekšējām kāpnēm un V lietošanas veida būvju un telpu grupu antresolstāvu iekšējām kāpnēm, pa kurām paredzēts evakuēt ne vairāk kā piecus lietotājus.

8. Būvkonstrukcijās ir atļauts izmantot nesošās konstrukcijas ar noteiktu nestspēju (simbols R) un pašnesošās konstrukcijas ar noteiktu viengabalainības (simbols E) un termoizolētības (simbols I) rādītāju. Ja nesošajām un pašnesošajām būvkonstrukcijām ir dažādi viengabalainības (simbols E), termoizolētības (simbols I) un nestspējas (simbols R) ugunsizturības laiki, konstrukcijas ugunsdrošības skaitliskajā apzīmējumā norāda mazāko nodrošināto viengabalainības, termoizolētības un nestspējas ugunsizturības laiku. Pašnesošas norobežojošās konstrukcijas piestiprina pie nesošām konstrukcijām tā, lai nesamazinātu ugunsdrošo konstrukciju ugunsizturību un nepieļautu dūmu, gāzes un uguns izplatību.

9. Prasība par galeriju un balkonu nesošo konstrukciju ugunsizturību attiecas tikai uz galerijām un ārējiem balkoniem, kuri neatrodas evakuācijas ceļā. Galeriju, 1. veida dūmaizsargātu kāpņu ārējo balkonu, kā arī ēku iekšējo balkonu nesošajām konstrukcijām, pa kuriem notiek lietotāju evakuācija, jāatbilst būves starpstāvu pārsegumu ugunsizturībai.

10. Jumta nesošās konstrukcijas ir stati, kopnes, spāres un kopturi. Latojums nav jumta nesošās konstrukcijas.

11. Neaizsargātām tērauda konstrukcijām, kuru sieniņas biezums ir vismaz 8 mm, ugunsizturība ir R 15.

2. tabula

Būvizstrādājumu minimālās ugunsreakcijas klases[1]

Nr. p.k.	Būvkonstrukcijas	Būvju vai to ugunsdrošības nodalījumu būvkonstrukciju minimālās būvizstrādājumu ugunsreakcijas klases atkarībā no būvju ugunsnoturības pakāpēm				
		U1		U2		U3
		U1a	U1b	U2a	U2b	
1.	Kāpņu telpu sienas	A1	A1	A1	A1	netiek normēta
2.	Nesošās sienas un karkasa kolonnas	A1	A1	A2-s1,d0[6, 7]	B-s2,d0 [6, 7]	netiek normēta
3.	Kāpņu laukumi, sijas, laidi un pakāpieni evakuācijas ceļā[10]	A1	A1	A2-s1, d0	A2-s1,d0	netiek normēta
4.	Ārējās sienas	A2-s1,d0	A2-s1,d0	B-s1,d0[6]	netiek normēta	netiek normēta
5.	Kāpņu telpas horizontāla norobežojošā konstrukcija	A1	A1	A2-s1,d0	A2-s1,d0	netiek normēta
6.	Starpstāvu pārsegumi un savietotais jumts	A1	A2-s1,d0[8]	B-s1,d0[3, 6]	B-s2,d0 [3, 6, 8]	netiek normēta
7.	Jumta nesošā būvkonstrukcija	A2-s1,d0	B-s1,d0	netiek normēta	netiek normēta	netiek normēta
8.	Ugunsdroša siena un ugunsdrošības nodalījuma norobežojošā konstrukcija	A1	A1[5]	A1[5, 9]	A2-s1,d0	A2-s1,d0
9.	Ugunsdroši atdalītas telpas norobežojošā konstrukcija	A2-s1,d0	A2-s1,d0	B-s1,d0[6]	B-s1,d0[6]	netiek normēta
10.	Balkona un lodžijas, terases un galerijas nesošās konstrukcijas	A2-s1,d0	A2-s1,d0	B-s1,d0[3, 6]	B-s1,d0[3, 6]	netiek normēta

Piezīmes.

1. Tabulā ietvertās prasības attiecas uz būvkonstrukcijām, bet neattiecas uz apdari.

2. (svītrots)

3. Atļauts izmantot būvizstrādājumus, kuru ugunsreakcijas klase ir zemāka par B-s1, d0, ja pārseguma (savietotā jumta) konstrukcija no apakšas ir aizsargāta:

1) U2a ugunsnoturības pakāpes būvei vai tās daļām ar $K_2$60 klases aizsargsegumu, kura ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0, vai būve aprīkota ar automātisko ugunsdzēsības (sprinkleru) sistēmu;

2) U2b ugunsnoturības pakāpes būvei vai tās daļām $K_2$30 klases aizsargsegumu, kura ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0, vai būve aprīkota ar automātisko ugunsdzēsības (sprinkleru) sistēmu.

4. (svītrots)

5. U1b un U2a ugunsnoturības pakāpes būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmenis ir līdz 8 metriem, ugunsdrošības nodalījuma norobežojošā konstrukcijā atļauts izmantot būvizstrādājumus, kuru ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0.

6. Būvēm vai būves daļām ar U2a un U2b ugunsnoturības pakāpi atļauts samazināt būvkonstrukciju ugunsreakcijas klasi līdz D-s2, d0, ja:

1) I lietošanas veida būvēm no stāviem paredzēta evakuācijas izeja pa vismaz vienu dūmaizsargātu kāpņu telpu vai pa divām ugunsaizsargātām kāpņu telpām, no kurām vienu var aizstāt ar ārējām evakuācijas kāpnēm;

2) II, IV, IVa, V lietošanas veida būvēm no stāviem paredzētas evakuācijas izejas pa vismaz vienu dūmaizsargātu kāpņu telpu un pa vienu ugunsaizsargātu kāpņu telpu, ugunsaizsargāto kāpņu telpu var aizstāt ar ārējām evakuācijas kāpnēm.

3) ugunsaizsargāto un dūmaizsargāto kāpņu telpu, aizsargāto evakuācijas ceļu un ugunsdrošo priekštelpu sienu un griestu apdares būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1,d0, grīdu būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz A2 FL-s1.;

4) katrā telpā, pie ārējām norobežojošām konstrukcijām, kurā pastāvīgi var uzturēties cilvēki, ir atverama aila;

5) būves telpas aprīkotas ar automātisko ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmu (izņemot dzīvokļus ugunsdroši atdalīto telpu robežās).

6) būve aprīkota ar automātisko ugunsdzēsības (sprinkleru) sistēmu vai nesošās un ugunsdrošās būvkonstrukcijas, kā arī to savienojumu vietas ir aizsargātas ar ugunsdrošo aizsargsegumu, kura ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0 un:

- aizsargseguma ugunsizturības klase ir $K_2$60, ja būvkonstrukcijām šā būvnormatīva pielikuma 1. tabulā noteiktā minimālā ugunsizturība ir vismaz 60 minūtes;

- aizsargseguma ugunsizturības klase ir $K_2$30, ja būvkonstrukcijām šā būvnormatīva pielikuma 1. tabulā noteiktā minimālā ugunsizturība ir līdz 30 minūtes.

7) ārsienas siltumizolācijas būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0;

8) pa būves perimetru četru metru augstumā no zemes virsmas līmeņa ārsienu apdares ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0. Augstāk ārsienu apdarē ugunsreakcijas klasei jāatbilst šā būvnormatīva pielikuma 5.tabulai.

7. Vienstāva būvei vai vienstāva būves daļai kolonnas ugunsreakcijas klasi var samazināt līdz D-s2, d0, ja tās ir aizsargātas ar $K_2$60 klases ugunsdrošo aizsargsegumu, kura minimālā ugunsreakcijas klase ir A2-s1, d0, vai arī būve ir aprīkota ar automātisko ugunsdzēsības sistēmu (sprinkleru sistēmu). U2a vienstāva būvei vai vienstāva būves daļai ugunsnoturības pakāpes būvēm atļauts paredzēt kolonnas ar ugunsreakcijas klasi vismaz B-s1, d0, ja tiek nodrošināta būves ugunsnoturības pakāpei atbilstošā būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība.

8. Savietotā jumta būvkonstrukcijas ugunsreakcijas klasi var samazināt vismaz līdz D-s2,d0, ja tās ir aizsargātas ar $K_2$30 klases ugunsdrošo aizsargsegumu, kura ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1,d0, vai būve ir aprīkota ar automātisko ugunsdzēsības sistēmu (sprinkleru sistēmu).

9. Pārbūves vai atjaunošanas gadījumā ugunsdrošības nodalījuma pārseguma ugunsreakcijas klasi var paredzēt ne zemāku par B-s1,d0. Ja pārbūvējamā vai atjaunojamā pārseguma ugunsreakcijas klase ir augstāka par B-s1,d0, to nav pieļaujams samazināt.

10. Šī prasība neattiecas uz dzīvokļu iekšējām kāpnēm un V lietošanas veida būvju un telpu grupu antresolstāvu iekšējām kāpnēm, pa kurām paredzēts evakuēt ne vairāk kā piecus lietotājus.

3. tabula

Būves vai ugunsdrošības nodalījuma augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme un ugunsdrošības nodalījuma maksimālā platība

Būves vai tās ugunsdrošības nodalījuma lietošanas veids	Ugunsnoturības pakāpe	Būves vai tās ugunsdrošības nodalījuma augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme (m)	Ugunsdrošības nodalījuma maksimālā platība (m^2)
I	U1a	virs 28	2500
	U1a	līdz 28	5000
	U1a	līdz 8	nav ierobežots
	U1b	līdz 8	5000
	U2a	līdz 28	2500

	U2b	līdz 8	2500
	U3	līdz 8	1600
II, V	U1a	virs 28	5000
	U1a	līdz 28	10000
	U1a	līdz 8	15000
	U1b	līdz 8	5000
	U2a	līdz 28	5000
	U2b	līdz 8	2500
	U3	līdz 8	1600
III	U1a	virs 28	5000
	U1a	līdz 28	10000
	U1a	līdz 8	15000
	U1b	līdz 8	5000
	U2a	līdz 28	2500
	U2b	līdz 8	1200
	U3	līdz 8	800
IVa	U1a	virs 28	5000
	U1a	līdz 28	10000
	U1a	līdz 8	15000
	U1b	līdz 8	5000
	U2a	līdz 28	2500
	U2b	līdz 8	1200
	U3	līdz 8	800
IV	U1a	nav ierobežots	10000
	U1b	līdz 8	20000
	U2a	līdz 28	5000
	U2b	līdz 8	2500
	U3	līdz 8	1600
	U1a	nav ierobežots	nav ierobežota, ja ugunsslodze ir mazāka par 600 MJ/m^2
			10000, ja ugunsslodze ir no 600 līdz 1200 MJ/m^2 (ieskaitot)
			5000, ja ugunsslodze ir virs 1200 MJ/m^2
	U1b	līdz 8	nav ierobežota, ja ugunsslodze ir mazāka par 600 MJ/m^2
			10000, ja ugunsslodze ir no 600 līdz 1200 MJ/m^2 (ieskaitot)
			5000, ja ugunsslodze ir virs

VI, VII			1200 MJ/m^2
	U2a	līdz 28	10000, ja ugunsslodze ir mazāka par 600 MJ/m^2
			5000, ja ugunsslodze ir no 600 līdz 1200 MJ/m^2 (ieskaitot)
			2500, ja ugunsslodze ir virs 1200 MJ/m^2
	U2b	līdz 8	5000, ja ugunsslodze ir mazāka par 600 MJ/m^2
			2500, ja ugunsslodze ir no 600 līdz 1200 MJ/m^2 (ieskaitot)
			2000, ja ugunsslodze ir virs 1200 MJ/m^2
	U3	līdz 8	2000
VIa	U1a	līdz 8	nav ierobežota
	U1b		10000
	U2a		5000
	U2b		2500
	U3		1600

Piezīmes.

1. Ja ierīkota automātiskā ugunsdzēsības sistēma, šajā tabulā norādīto ugunsdrošības nodalījuma maksimālo platību var dubultot.

2. (svītrots)

3. Ja būve sadalīta ugunsdrošības nodalījumos, kuriem ir dažādas ugunsnoturības pakāpes, ievēro šādas prasības:

1) kopīgās ugunsdrošības nodalījumus norobežojošās būvkonstrukcijas atbilst prasībām, kas izvirzītas ugunsdrošības nodalījumam ar augstāko ugunsnoturības pakāpi;

2) zemāk izvietoto ugunsdrošības nodalījumu nesošo būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība un ugunsreakcijas klase ir ne mazāka par kopīgo ugunsdrošības nodalījumu būvkonstrukciju ugunsizturību un ugunsreakcijas klasi;

3) ja ugunsdroši atdalītas telpas funkcionāli saistītas ar vairāk nekā vienu ugunsdrošības nodalījumu, to norobežojošo būvkonstrukciju minimālā ugunsizturība un būvizstrādājumu minimālā ugunsreakcijas klase nav zemāka, kā tas noteikts ugunsdroši atdalītām telpām ugunsdrošības nodalījumā ar augstāko ugunsnoturības pakāpi;

4) virs U3 ugunsnoturības pakāpes ugunsdrošības nodalījuma aizliegts paredzēt ugunsdrošības nodalījumus ar citu ugunsnoturības pakāpi.

4. (svītrots)

5. (svītrots)

4.tabula

Ugunsreakcijas klašu un degtspējas grupu salīdzinājums

Nr. p.k.	Ugunsreakcijas klase	Degtspējas grupa atbilstoši normatīvajiem aktiem
1.	A1, $A1_{FL}$	degtnespējīga
2.	A2-s1,d0 $A2_{FL}$-s1	grūti degtspējīga
3.	B-s1,d0	

	Bs2,d0; Bs2,d1; Bs2,d2 Bs3,d0; Bs3,d1; Bs3,d2 B_{FL}-s1; B_{ROOF}(t1)	grūti degtspējīga
4.	C-s2, d1; C_{FL}-s1 D-s2, d2; D_{FL}-s1 D-s1; E; E-d2; F E_{FL}; F_{FL}; F_{ROOF}(t1)	degtspējīga

5. tabula

Prasības ārsienu siltumizolācijas sistēmām un materiāliem

Būves ugunsnoturības pakāpe	Būves augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme (m)		Minimālā būvizstrādājumu ugunsreakcijas klase				
			neventilējamas fasādes			ventilējamas fasādes	
			siltumizolācija	ārējā apdare	siltumizolācijas sistēma ar ārējo apdari[1]	siltumizolācija	ārējā apdare
U1			A2-s1,d0	A2-s1,d0	A2-s1,d0	A2-s1,d0	A2-s1,d0
	U1b līdz 8 (ieskaitot)		B-s1,d0	A2-s1,d0	B-s1,d0	A2-s1,d0	B-s1,d0[2]
U2	līdz 28 (ieskaitot)	variants A	B-s1,d0 vai E-d2 ar atdalošām joslām[3]	A2-s1,d0	B-s1,d0 vai C-s2,d2 ar atdalošām joslām[3]	A2-s1,d0 vai B-s1,d0 ar atdalošām joslām[3]	B-s1,d0[2]
		variants B	A2-s1,d0	B-s1,d0			
	līdz 8 (ieskaitot)	variants A	C-s2,d1 vai E-d2 ar atdalošām joslām[3]	A2-s1,d0	D-s2,d2	B-s1,d0	D-s2,d0
		variants B	B-s1,d0	C-s2,d2			
U3	līdz 8 (ieskaitot)		netiek normēta	netiek normēta	netiek normēta	netiek normēta	netiek normēta

Piezīmes.

1. Siltumizolācijas sistēma ir daudzslāņu ārējā siltumizolācija, kas apliecināta likumā "Par atbilstības novērtēšanu" noteiktajā kārtībā. Rūpnieciski ražotie daudzslāņu paneļi tiek uzskatīti par siltumizolācijas sistēmu.

2. Ārsienu ārējā apdarē atļauts lietot Bs1, d0 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumus, kuru maksimālā platība vienā plaknē nepārsniedz 200 m 2 no kopējās virsmas un to horizontāli ierobežo ar vismaz A2-s1, d0 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumu joslām starpstāvu pārsegumu līmenī.

3. Ugunsdrošas atdalošās joslas/barjeras izvieto ugunsdrošības nodalījumu veidojošā starpstāvu pārseguma līmenī, bet ne retāk kā ik pēc diviem stāviem. Ugunsdrošās joslas minimālais augstums fasādē ir 200 mm, biezums ir siltumizolācijas slāņa biezums, tā tiek veidota no A2-s1, d0 ugunsreakcijas klases būvizstrādājumiem (tai skaitā apdare). Siltumizolācijas sistēmai ar ārējo apdari, kurai ir vismaz B-s1, d0 ugunsreakcijas klase, ugunsdrošu atdalošo joslu izbūve nav nepieciešama. Ugunsdrošas atdalošās joslas/barjeras izvieto arī vietā, kur ugunsdrošības nodalījuma norobežojoša konstrukcija pieguļ ārsienai, kurai ugunsreakcijas klase zemāka par B-s1,d0.

4. Prasības U2 ugunsnoturības pakāpju būvju neventilējamu fasāžu ārsienu siltumizolācijas un ārējās apdares ugunsreakcijas klasei iespējamas divos variantos – atkarībā no daudzslāņu siltumizolācijas konstrukcijas.

5. U2 ugunsnoturības pakāpes būvju atbalstkonstrukcijai (karkasam), pie kura stiprina ārējās siltumizolācijas konstrukcijas, ugunsreakcijas klase ir vismaz C-s2, d1.

6. U2 ugunsnoturības pakāpes būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme ir līdz 14 metriem, ārējās apdares atbalstkonstrukciju (karkasu) atļauts veidot no būvizstrādājumiem, kuru ugunsreakcijas klase ir vismaz D-

s2, d2, ja siltumizolācijai izmantoti būvizstrādājumi, kuru ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0.

7. U2a ugunsnoturības pakāpes būvēs ārējās siltumizolācijas būvizstrādājumus, kuru ugunsreakcijas klase ir zemāka par B-s1, d0, atļauts lietot uz pamatnes (ārsienas), kuras ugunsreakcijas klase ir vismaz A2-s1, d0.

8. Ugunsdrošām sienām un ugunsdrošības nodalījuma norobežojošam būvkonstrukcijām ārsienu siltumizolācijas sistēmām un būvizstrādājumiem ugunsreakcijas klase nav zemāka par A2-s2, d0.

6.tabula

Evakuācijas ceļa maksimālais garums un telpas platība uz vienu lietotāju

Nr.p.k.	Būves lietošanas veids	Maksimālais attālums līdz tuvākajai evakuācijas izejai (m)	Maksimālais attālums starp evakuācijas izejām	Aprēķināmā telpas platība (m^2) uz vienu lietotāju
1.	I lietošanas veids:			
1.1.	viena evakuācijas izeja	30	-	10
1.2.	divas vai vairākas evakuācijas izejas	45	90	10
2.	II lietošanas veids	30	60	10
3.	III lietošanas veids	30	60	10
4.	IV lietošanas veids:			
4.1.	tirdzniecības telpas***	45	90	3*
4.2.	izklaides un publisko pasākumu telpas***	45	90	1,0 – zālēs bez sēdvietām vai atbilstoši projektēšanas uzdevumā paredzētajam vietu skaitam
4.3.	citās IV lietošanas veida būvēs***	45	90	atbilstoši projektēšanas uzdevumā paredzētajam vietu skaitam
4.4.	IVa lietošanas veids	30	60	atbilstoši projektēšanas uzdevumā paredzētajam vietu skaitam
5.	V lietošanas veids***	45	90	10
6.	VI***, VIa un VII lietošanas veids**	90	180	atbilstoši tehnoloģiskā procesa nosacījumiem

Piezīmes.

1. *Aprēķinā ņem vērā platību, ko neaizņem tirdzniecības un tehnoloģiskās iekārtas.

2. **VI un VII lietošanas veida būvēs ar sprādzienbīstamību vai ugunsslodzi virs 1200 MJ/m^2 maksimālo attālumu līdz evakuācijas izejai samazināt uz pusi.

3.*** Atsevišķās telpās maksimālo attālumu līdz tuvākajai evakuācijas izejai var pagarināt par 50 %, ja telpa ir aprīkota ar automātisko ugunsdzēsības sistēmu, automātisko ugunsgrēka atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmu un telpās ir nodrošināta dūmu un karstuma izvade.

7.tabula

Minimālās ugunsdrošības atstarpes starp būvēm

Būvju ugunsnoturības pakāpe	Būvju ugunsnoturības pakāpe		
	U1	U2	U3
U1	6 m	7 m	8 m
U2	7 m	8 m	9 m
U3	8 m	9 m	10 m

Piezīme:

Par attālumu starp ēkām uzskata attālumu starp ārsienām vai citām norobežojošām konstrukcijām. Ja ēku ārsienu konstrukcijām ir izvirzījumi, kas lielāki par 1 metru, par ugunsdrošības attālumu tiek pieņemts attālums no šīm

konstrukcijām.

Ekonomikas ministra vietā –
veselības ministrs Guntis Belēvičs

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"